

Ministerie van Economische Zaken

> Retouradres Postbus 20101 2500 EC Den Haag

[Redacted]

Directoraat-generaal voor
Energie en Telecom
Directie ICT & Toepassing

Bezuidenhoutseweg 30
Postbus 20101
2500 EC Den Haag
T 070 379 8911 (algemeen)
www.ez.nl

Behandeld door

T 070 379 [Redacted]
F 070 379 8270

19 FEB. 2010

Datum

Ons kenmerk
ET/IT / 10000756

Betreft Uw Wob-verzoek betreffende twee rapporten inzake de auteursrechtelijke kwalificatie van wederverkoop op de kabel

Uw kenmerk

Bijlage(n)
1

Geachte [Redacted] en de [Redacted]

Op 11 november 2009 heeft u mij op grond van de Wet openbaarheid van bestuur (hierna: Wob) verzocht om informatie betreffende een tweetal rapporten inzake de auteursrechtelijke kwalificatie van wederverkoop op de kabel, te weten:

- M.H.M. Schellekens, "Wederverkoop op de kabel en het auteursrechtelijke openbaarmakingsbegrip", TILT/Universiteit van Tilburg, mei 2008.
- A.A. Quaadvlieg, "Second opinion wederverkoop kabelrechten", Radboud Universiteit Nijmegen, juni 2008.

De betreffende rapporten zijn openbaar en beschikbaar via de website:
http://www.ez.nl/Onderwerpen/Betrouwbare_telecom/Convergentie.
Volledigheidshalve zijn deze twee documenten als bijlage bij dit besluit gevoegd.

In het bijzonder heeft u verzocht om de opdrachtverlening, alsmede alle tussen bovengenoemde auteurs en mijn ministerie gevoerde correspondentie. Ook heeft u verzocht om de tussen het college van OPTA en mijn ministerie gevoerde correspondentie en uitgewisselde stukken inzake de WLR-C verplichting, waaronder – maar niet daartoe beperkt – de auteursrechtelijke aspecten daarvan.

Op grond van artikel 3, eerste lid, van de Wob kan een ieder een verzoek om informatie neergelegd in documenten over een bestuurlijke aangelegenheid richten tot een bestuursorgaan. Artikel 3, vijfde lid, van de Wob bepaalt dat een verzoek om informatie wordt ingewilligd met inachtneming van het bepaalde in artikelen 10 en 11 van de Wob. Een bestuursorgaan zal het verstrekken van de gevraagde informatie achterwege kunnen dan wel moeten laten wanneer zich één of meer van de in artikelen 10 en 11 van de Wob genoemde uitzonderingsgronden en beperkingen voordoen.

Allereerst het volgende. Aan uw verzoek om informatie betreffende correspondentie en stukken tussen het college van OPTA en mijn ministerie kan ik niet voldoen, omdat hierover geen documenten bestaan.

Voor wat betreft de documenten die gewisseld zijn tussen mijn ministerie en de onderzoekers die de voornoemde rapporten hebben opgesteld, overweeg ik met inachtneming van de Wob, het volgende:

Krachtens artikel 10 Wob blijft het verstrekken van (een gedeelte van) de informatie, vervat in documenten, achterwege omdat dit bedrijfs- en fabricagegegevens betreft in de zin van artikel 10, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wob die door natuurlijke personen of rechtspersonen vertrouwelijk aan de overheid zijn meegedeeld. Onder bedrijfsgegevens in deze zin moet blijkens bestendige jurisprudentie worden verstaan: al die gegevens waaruit wetenswaardigheden kunnen worden afgelezen of afgeleid met betrekking tot de technische bedrijfsvoering of het productieproces dan wel met betrekking tot de afzet van producten of de kring van afnemers of leveranciers. Cijfers of gegevens die de financiële bedrijfsvoering en financiële stromen betreffen, worden eveneens als bedrijfs- en fabricagegegevens aangemerkt.

Het verstrekken van de informatie, vervat in documenten met de nummers 3 en 4 (zie bijlage 1), blijft achterwege op grond van artikel 10, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wob. Het gaat hier om informatie vervat in de aan EZ uitgebrachte offertes die onder meer inzicht geven in de uurtarieven en de wijze waarop offertes voor onderzoeksopdrachten zijn opgebouwd.

Voor zover ten aanzien van de in de bijlagen 3 en 4 besluit genoemde documenten toepassing is gegeven aan de hiervoor aangehaalde weigeringsgrond van artikel 10, eerste lid, onder c, van de Wob, is met betrekking tot deze documenten eveneens sprake van concurrentiegevoelige gegevens. Ook indien geen sprake zou zijn van bedrijfs- en fabricagegegevens in strikte zin, zijn het in ieder geval concurrentiegevoelige gegevens. Openbaarmaking van deze offertes zal de concurrentiepositie van de betrokken Instellingen nadelig beïnvloeden. Het belang van openbaarmaking weegt niet op tegen het belang van het voorkomen van onevenredige benadeling, waardoor openbaarmaking van deze informatie tevens op grond van artikel 10, tweede lid, onder g, van de Wob achterwege blijft.

Het verstrekken van een gedeelte van de informatie blijft achterwege omdat het belang van openbaarmaking daarvan niet opweegt tegen het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer als bedoeld in artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e, van de Wob. Op grond van deze bepaling zijn namen van ambtenaren weggelakt in de door u opgevraagde correspondentie.

In de bijlage bij dit besluit treft u een (gerubriceerd) overzicht aan van de door u gevraagde documenten. In deze bijlage is van de opgevraagde documenten aangegeven of het document gedeeltelijk of niet openbaar wordt gemaakt, onder vermelding van de toepasselijke Wob uitzonderingsgrond. Voor een nadere motivering van de uitzonderingsgrond verwijs ik u naar het hiervoor gestelde.

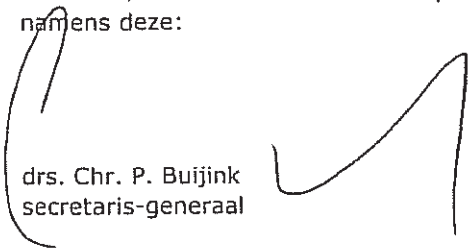
De aan u verstrekte informatie is na toezending op te vragen op de website www.ez.nl.

Directoraat-generaal voor
Energie en Telecom
Directie ICT & Toepassing

Ons kenmerk
ET/IT / 10000756

Korzyan, d,

De Minister van Economische Zaken,
namens deze:

drs. Chr. P. Buijink
secretaris-generaal

Tegen dit besluit kan degene wiens belang rechtstreeks bij dit besluit is betrokken binnen 6 weken na de dag van verzending van dit besluit een gemotiveerd bezwaarschrift indienen bij de Minister van Economische Zaken, directie Wetgeving en Juridische Zaken, ALP L/204, Postbus 20101, 2500 EC 's-Gravenhage.

Dit besluit is verzonden op de in de aanhef van deze brief vermelde datum.

Bijlage 1 overzicht opgevraagde documenten

Geadresseerden:

- a) M.H.M. Schellekens / TILT, Universiteit van Tilburg (hierna: TILT)
- b) Prof. A.A. Quaadvlieg (hierna: Quaadvlieg)

Nr	Datum	Document	Aan	Onderwerp	Openbaar
1.	22-4-2008	Offertezoek TILT	TILT	Offertezoek TILT	Gedeeltelijk, art. 10 lid 2 aanhef en onder e
2.	22-4-2008	Offertezoek Quaadvlieg	Quaadvlieg	Offertezoek Quaadvlieg	Gedeeltelijk, art. 10 lid 2 aanhef en onder e
3.	29-4-2008	Wederkoop op de kabel en het auteursrechtelijke openbaarmakingsbegrip, Onderzoeksvorstel t.b.v. het Ministerie van Economische Zaken	EZ	Offerte TILT	Niet openbaar, art. 10 lid 2 aanhef en onder c en g
4.	29-4-2008	Fax reactie Quaadvlieg	EZ	Offerte Quaadvlieg	Niet openbaar, art. 10 lid 2 aanhef en onder c en g
5.	19-5-2008	E-mail conceptrapport	EZ	Conceptrapport TILT	Gedeeltelijk, art. 10 lid 2 aanhef en onder e
6.	19-5-2009	Conceptrapport "Wederkoop op de kabel en het auteursrechtelijke openbaarmakingsbegrip"	EZ	Conceptrapport TILT	Gedeeltelijk, art. 10 lid 2 aanhef en onder e
7.	22-5-2008	E-mail ontvangstbevestiging conceptrapport	TILT	Conceptrapport TILT	Gedeeltelijk, art. 10 lid 2 aanhef en onder e
8.	26-5-2008	Email opmerkingen conceptrapport	TILT	Opmerkingen op conceptrapport TILT	Gedeeltelijk, art. 10 lid 2 aanhef en onder e
9.	30-5-2008	Email met definitief rapport TILT	EZ	Definitief rapport	Gedeeltelijk, art. 10 lid 2 aanhef en onder e
10.	2-6-2008	E-mail aan Quaadvlieg t.b.v. second opinion	Quaadvlieg	Second opinion	Gedeeltelijk, art. 10 lid 2 aanhef en onder e
11.	2-6-2008	E-mail aan Quaadvlieg t.b.v. second opinion	Quaadvlieg	Second opinion	Gedeeltelijk, art. 10 lid 2 aanhef en onder e

Directoraat-generaal voor
Energie en Telecom
Directie ICT & Toepassing

Ons kenmerk
ET/IT / 10000756

12.	2-6-2008	E-mail van Quaedvlieg t.b.v. second opinion	EZ	Second opinion	Gedeeltelijk, art. 10 lid 2 aanhef en onder e
13.	5-6-2008	E-mail met rapport "Second Opinion Wederverkoop Kabelrechten".	EZ	Second opinion	Gedeeltelijk, art. 10 lid 2 aanhef en onder e

De offertes worden beoordeeld op de meest gunstige verhouding tussen de prijs en de kwaliteit en op een spoedige levering/uitvoering.

Op de overeen te komen opdracht zijn de bijgaande Algemene Rijksvoorwaarden voor het verstrekken van opdrachten tot het verrichten van Diensten (ARVODI-2008) van toepassing. Andere algemene voorwaarden zijn niet van toepassing.

Uw offerte dient in de Nederlandse taal te zijn opgesteld, en dient onherroepelijk dertig dagen geldig te zijn na de uiterlijke ontvangstdatum en aan te sluiten bij deze aanvraag.

Voor vragen over de specificatie en voorwaarden kunt u zich wenden tot de contactpersoon die deze offerte aanvraag behandelt. Aan deze offerte aanvraag kunnen geen rechten worden ontleend. Indien aan u de opdracht wordt verstrekt, dan wordt gelijktijdig een exemplaar van het dezerzijds ondertekende contract verzonden.

Met vriendelijke groet,

Drs. M.G.H. Verhagen
Wvd. Directeur ICT&Toepassing

~~2008/08/08~~

Bijlage) Achtergrond en specificatie

Inleiding

Mogelijkheden om op de eindgebruikersmarkt meerdere aanbieders van kabeltelevisie te introduceren worden onderzocht. Naast de kabelmaatschappij, zouden dan alternatieve aanbieders via de kabel gedistribueerde diensten gaan aanbieden. Om concurrentie op het analoge deel van de kabel mogelijk te maken, kan er mededingingsrechtelijk gezien in de Telecommunicatiewet een verplichting tot wederverkoop van het programmapakket worden opgelegd. Deze verplichting rust dan op de eigenaar van de infrastructuur (de kabelaar). De alternatieve aanbieder verkoopt hetzelfde pakket radio- en televisieprogramma's (of een deel daarvan) onder een eigen 'label'.

Omdat alle radio- en televisieprogramma's in het analoge pakket, vanwege de technische karakteristieken, in principe naar alle aangeslotenen worden gedistribueerd, zullen er eventueel filters moeten worden toegepast wanneer de wederverkoop slechts een beperkter deel van het analoge programmapakket omvat. De mogelijkheid om dergelijke filters toe te passen vormt geen onderdeel van dit onderzoek. Voor dit onderzoek kan ervan uitgegaan worden dat het toepassen mogelijk is.

Onderwerp van onderzoek

De hoofdvraag is of een verplichting tot wederverkoop ook auteursrechtelijk gezien mogelijk is zonder afzonderlijke toestemming van auteurs- en nabuurrechthebbenden (omroepen en derden rechthebbenden). Hiervoor is het van belang om vast te stellen of wederverkoop juridisch gezien leidt tot een zogenoemde *nieuwe openbaarmaking*. Voor wat betreft de vraag of wederverkoop een nieuwe openbaarmaking oplevert, is het mede de vraag of de uitzondering van artikel 12 lid 6 van de Auteurswet mogelijk van toepassing is.

"Als afzonderlijke openbaarmaking wordt niet beschouwd de gelijktijdige uitzending van een in een radio- of televisieprogramma opgenomen werk door hetzelfde organisme dat dat programma oorspronkelijk uitzendt."

Wat zijn de auteursrechtelijke risico's van de volgende varianten van wederverkoop (die dan in de wet worden opgenomen):

- 1) De distributeur heeft de plicht het analoge pakket door te verkopen aan een alternatieve aanbieder, zonder dat daarbij is aangegeven dat de distributeur dan wel de alternatieve aanbieder daarvoor toestemming van rechthebbenden nodig heeft.

- 2) De distributeur is verplicht het analoge pakket door te verkopen aan een alternatieve aanbieder, onder de voorwaarde dat hij daartoe over toestemming van auteursrechthebbers beschikt.

De vraag is of de Auteurswet en/of jurisprudentie zich verzet tegen de bovengenoemde varianten.

**Algemene Rijksvoorwaarden
voor het verstrekken van Opdrachten
tot het verrichten van
Diensten 2008 (ARVODI-2008)**

**Vastgesteld bij besluit van
de Minister-president,
Minister van Algemene Zaken,
van 26 februari 2008, nr. 3313667
(Stcrt. 2008, 52, p. 7)**

I ALGEMEEN

1. Begrippen

In deze algemene voorwaarden worden de navolgende begrippen met een beginhoofdletter gebruikt. Onder deze begrippen wordt verstaan:

- 1.1 Beroepsfouten: tekortkomingen, zoals vergissingen, onachtzaamheden, nalatigheden, verzuimen, onjuiste adviezen, die een vakbekwame en zorgvuldige opdrachtnemer onder de gegeven omstandigheden met inachtneming van normale oplettendheid en bij een normale vakkennis en normale wijze van vakuitoefening, behoort te vermijden;
- 1.2 Bijlage: een aanhangsel bij de Overeenkomst dat na parafering door beide partijen deel uitmaakt van de Overeenkomst;
- 1.3 Diensten: de door Opdrachtnemer op basis van de Overeenkomst ten behoeve van Opdrachtgever te verrichten werkzaamheden;
- 1.4 Overeenkomst: de schriftelijke overeenkomst tussen Opdrachtgever en Opdrachtnemer, waarop de Voorwaarden van toepassing zijn verklaard;
- 1.5 Personeel van Opdrachtgever: het door Opdrachtgever op grond van de Overeenkomst ter beschikking te stellen personeel;
- 1.6 Personeel van Opdrachtnemer: de door Opdrachtnemer voor de uitvoering van de Overeenkomst in te schakelen personeelsleden of hulppersonen, die krachtens de Overeenkomst onder zijn verantwoordelijkheid zullen werken;
- 1.7 Voorwaarden: deze algemene voorwaarden die van toepassing zijn op en deel uitmaken van de Overeenkomst;
- 1.8 Werkdag: kalenderdagen, behoudens weekenden en algemeen erkende feestdagen in de zin van artikel 3, eerste lid, van de Algemene Termijnenwet, waarop de overeengekomen Diensten worden verricht.

2. Toepassing

- 2.1 Afwijkingen van de Voorwaarden zijn slechts bindend, voor zover zij uitdrukkelijk tussen partijen schriftelijk zijn overeengekomen.
- 2.2 In geval van strijdigheid tussen de Nederlandse tekst van deze Voorwaarden en vertalingen daarvan, prevaleert steeds de Nederlandse tekst.

II UITVOERING VAN DE OVEREENKOMST

3. Garanties van de Opdrachtnemer

- 3.1 Opdrachtnemer garandeert dat de door of namens hem te verrichten Diensten voldoen aan de in de Overeenkomst vastgelegde eisen.
- 3.2 Opdrachtnemer garandeert dat de door of namens hem te verrichten Diensten op vakbekwame wijze worden uitgevoerd.

4. Acceptatie en toetsing

- 4.1 Indien Opdrachtgever de resultaten van de dienstverlening als onvoldoende beoordeelt, worden de resultaten van de Diensten niet geaccepteerd. In dat geval is hoofdstuk VI van toepassing.
- 4.2 Opdrachtgever kan de resultaten van de geleverde Diensten laten toetsen. Hij wijst daartoe een of meer functionarissen aan die bevoegd zijn voor hem de toetsing uit te voeren.

5. Vervanging personen die belast zijn met de uitvoering van de Diensten

- 5.1 Vervanging van personen die zijn belast met de uitvoering van de Diensten, kan door Opdrachtnemer slechts bij uitzondering plaatsvinden.
- 5.2 Opdrachtnemer kan personen die zijn belast met de uitvoering van de Diensten niet zonder voorafgaande toestemming van Opdrachtgever tijdelijk of definitief vervangen. Opdrachtgever weigert zijn toestemming niet op onredelijke gronden en kan aan deze toestemming voorwaarden verbinden. De voor de oorspronkelijke personen geldende tarieven kunnen bij vervanging niet worden verhoogd.
- 5.3 Indien Opdrachtgever vervanging verlangt van personen die zijn belast met de uitvoering van de Diensten, omdat hij meent dat dit in het belang van een goede uitvoering van de Overeenkomst nodig of wenselijk is, geeft Opdrachtnemer hieraan gevolg. Daarbij wordt een tarief in rekening gebracht dat niet hoger is dan het tarief dat voor de persoon die wordt vervangen in de Overeenkomst is vastgelegd.
- 5.4 Bij een vervanging van personen die belast zijn met de uitvoering van de Overeenkomst, stelt Opdrachtnemer personen beschikbaar die qua deskundigheid, opleiding en ervaring ten minste gelijkwaardig zijn aan de te vervangen personen.

6. Gebruik van zaken van Opdrachtgever en diensten van derden

- 6.1 Bij het verrichten van de Diensten kan Opdrachtnemer gebruik maken van zaken die eigendom zijn van Opdrachtgever, en die voor dat doel aan Opdrachtnemer in bruikleen worden gegeven. Aan deze bruikleen kunnen voorwaarden worden verbonden.
- 6.2 Bij het uitvoeren van de Overeenkomst maakt Opdrachtnemer slechts na toestemming van Opdrachtgever gebruik van de diensten van derden. Opdrachtgever onthoudt deze toestemming niet op onredelijke gronden. Aan de toestemming kan hij voorwaarden verbinden. De door Opdrachtgever verleende toestemming laat onverlet de verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid van Opdrachtnemer voor de nakoming van de krachtens de Overeenkomst op hem rustende verplichtingen en de krachtens de

belasting- en socialeverzekeringswetgeving op hem als werkgever rustende verplichtingen.

III VERHOUDING TUSSEN PARTIJEN EN BEGELEIDING

7. Voortgangsrapportage

Opdrachtnemer rapporteert over de voortgang van de werkzaamheden aan Opdrachtgever zo vaak en op de wijze als in de Overeenkomst is bepaald dan wel Opdrachtgever nodig acht.

8. Contactpersonen

8.1 Beide partijen wijzen een contactpersoon aan, die de contacten over de uitvoering van de Overeenkomst onderhoudt. Partijen informeren elkaar schriftelijk over degene die zij als contactpersoon hebben aangewezen.

8.2 Contactpersonen kunnen hun partij vertegenwoordigen en binden tenzij bij de Overeenkomst anders is bepaald.

9. Begeleidingscommissie/stuurgroep

De Overeenkomst kan voorzien in de instelling van een begeleidingscommissie of stuurgroep. De taken en bevoegdheden, alsmede de samenstelling van de begeleidingscommissie of stuurgroep kunnen in de Overeenkomst nader worden bepaald.

10. Wijze van kennis geven

10.1 Kennisgevingen van partijen op grond van de Overeenkomst worden schriftelijk gedaan.

10.2 Mondelinge mededelingen, loezeggingen of afspraken hebben geen rechtskracht, tenzij deze schriftelijk zijn bevestigd.

11. Geheimhouding

11.1 Opdrachtnemer maakt hetgeen hem bij de uitvoering van de Overeenkomst ter kennis komt en waarvan hij het vertrouwelijke karakter kent of redelijkerwijs kan vermoeden op geen enkele wijze verder bekend, behalve voorzover enig wettelijk voorschrift of een uitspraak van de rechter hem tot bekendmaking daarvan verplicht.

11.2 Opdrachtnemer verplicht zijn Personeel deze geheimhoudingsverplichting na te leven.

11.3 Opdrachtnemer is er verantwoordelijk voor dat Personeel van Opdrachtnemer dat betrokken is bij de uitvoering van werkzaamheden in het kader van de uitvoering van de Overeenkomst, voor zover deze bij Opdrachtgever worden verricht, de door Opdrachtgever aangegeven privacyregels in acht neemt.

- 11.4 Beide partijen geven geen persberichten uit en doen geen andere openbare mededelingen met betrekking tot de onderhavige opdracht dan na voorafgaande toestemming van de andere partij. Toestemming is niet nodig, indien de verstrekking van informatie berust op een wettelijke verplichting.
- 11.5 Indien Opdrachtgever besluit over de resultaten van de geleverde Diensten en de daarmee gemaakte kosten de Tweede Kamer te informeren is de toestemming, bedoeld in het vierde lid, evenmin nodig.
- 11.6 Opdrachtnemer stelt alle gegevens (schriftelijke stukken, computerbestanden, etc.) die hij in het kader van de uitvoering van de Overeenkomst onder zich heeft, binnen 10 Werkdagen na beëindiging van de desbetreffende werkzaamheden aan Opdrachtgever ter beschikking.
- 11.7 Opdrachtgever kan bij de Overeenkomst een boete stellen op het schenden van de geheimhoudingsverplichtingen. Betaling van de boete, die onmiddellijk opeisbaar is, laat de gehoudenheid van Opdrachtnemer de schade die het gevolg is van de schending te vergoeden, onverlet.

12. Beveiliging

- 12.1 Opdrachtnemer draagt zijn Personeel dat betrokken is bij de uitvoering van de werkzaamheden voor zover die bij Opdrachtgever worden verricht, op de door Opdrachtgever aangegeven beveiligingsprocedures en huisregels in acht te nemen. Opdrachtgever informeert Opdrachtnemer tijdig over deze procedures en regels.
- 12.2 Opdrachtgever kan vorderen dat van Personeel van Opdrachtnemer minimaal drie Werkdagen voor aanvang van de werkzaamheden bij Opdrachtgever verklaringen omtrent het gedrag worden overgelegd.
- 12.3 Opdrachtgever kan Personeel van Opdrachtnemer onderwerpen aan een veiligheidsonderzoek, overeenkomstig de bij Opdrachtgever gebruikelijke regels. Opdrachtnemer verleent aan dit onderzoek zijn volledige medewerking. Opdrachtgever kan op grond van de uitkomsten van een dergelijk veiligheidsonderzoek de inzet van het betrokken personeelslid bij de uitvoering van de Overeenkomst zonder opgave van redenen weigeren.

IV VERGOEDING, MEERWERK EN MINDERWERK

- 13.1 Opdrachtgever zal aan Opdrachtnemer de werkelijk door hem gemaakte kosten en uren vergoeden, tenzij in de Overeenkomst een vaste prijs is overeengekomen.
- 13.2 Indien door aanvullende wensen of gewijzigde inzichten van Opdrachtgever of door wijziging van de voor de te verrichten prestaties van belang zijnde wettelijke voorschriften, de prestaties die Opdrachtnemer op grond van de Overeenkomst moet verrichten, aantoonbaar worden verzaamd dan wel uitgebreid, is sprake van meerwerk, dat voor vergoeding in aanmerking komt. Tot meerwerk worden niet gerekend aanvullende werkzaamheden of gewijzigde inzichten die Opdrachtnemer bij het sluiten van de Overeenkomst had behoren te voorzien. Indien een partij meent dat van

meerwerk sprake is, zal zij daarvan zo spoedig mogelijk mededeling doen aan de andere partij.

- 13.3 Opdrachtnemer vangt niet aan met meerwerk alvorens hij daartoe schriftelijke opdracht van Opdrachtgever heeft gekregen.
Opdrachtnemer brengt ter verkrijging van een opdracht een schriftelijke offerte uit met betrekking tot de omvang van het verwachte meerwerk en de daaraan verbonden tijdsduur en kosten. Ter zake van het door Opdrachtnemer te verrichten meerwerk gelden de bepalingen van de Overeenkomst, waaronder de tarieven en eventuele kortingen, voorzover deze door de nadere schriftelijke opdracht niet worden gewijzigd. Opdrachtnemer kan bij het uitbrengen van een offerte geen nadere dan wel zwaardere voorwaarden stellen, dan die waarmee Opdrachtgever instemt.
- 13.4 Opdrachtnemer zal een opdracht tot meerwerk tot een maximum van 15% van de oorspronkelijke opdracht aanvaarden en uitvoeren. Een dergelijke opdracht tot meerwerk wordt uitgevoerd onder de bepalingen van de Overeenkomst.
- 13.5 Indien door gewijzigde inzichten van Opdrachtgever of door wijziging van de voor de te verrichten prestaties van belang zijnde wettelijke voorschriften de prestaties die Opdrachtnemer op grond van de Overeenkomst moet verrichten, aantoonbaar worden verlicht dan wel verminderd, is sprake van minderwerk, dat voor verrekening in aanmerking komt. Indien een partij meent dat van minderwerk sprake is, doet zij daarvan zo spoedig mogelijk schriftelijk mededeling aan de andere partij. Indien een vaste prijs is overeengekomen, bepalen partijen in onderling overleg het bedrag van het minderwerk, dat met de te betalen prijs zal worden verrekend.

V FINANCIËLE BEPALINGEN

14. Facturering

- 14.1 Het recht op betaling ontstaat na acceptatie door Opdrachtgever van de resultaten van de verrichte Diensten. Indien geen acceptatie is verzonden binnen 30 dagen na de uitvoering van de Diensten, worden deze geacht geaccepteerd te zijn. Opdrachtnemer factureert binnen 30 dagen na acceptatie.
- 14.2 Opdrachtnemer zendt de factuur toe aan Opdrachtgever onder vermelding van datum en nummer van de Overeenkomst, van het BTW-bedrag en, indien van toepassing op grond van artikel 14.1, onder overlegging van een afschrift van de kennisgeving van acceptatie, alsmede andere door Opdrachtgever verlangde gegevens.
- 14.3 Indien is overeengekomen dat betaling volgens nacalculatie plaatsvindt, zal Opdrachtnemer de factuur specificeren en in door Opdrachtgever eventueel nader aangegeven vorm factureren. In de factuur doet Opdrachtnemer opgave van het aantal en de data van de werkelijk en noodzakelijk bestede dagen of uren, waarbij Opdrachtnemer een korte omschrijving van de verrichte werkzaamheden geeft, alsmede een omschrijving van de eventuele reis- en verblijfkosten, indien deze niet zijn inbegrepen in de dag- of uurtarieven.

- 14.4 Meerwerk wordt door Opdrachtnemer na voltooiing van de meerwerkzaamheden, en acceptatie daarvan door Opdrachtgever, apart gefactureerd. De aard en de omvang van de verrichte meerwerkzaamheden worden in de facturen uitdrukkelijk vermeld en, aan de hand van authentieke documenten, gespecificeerd.
15. **Betaling en controle**
- 15.1 Opdrachtgever betaalt de door hem op basis van de Overeenkomst verschuldigde bedragen uiterlijk binnen 45 dagen na ontvangst en goedkeuring van de desbetreffende factuur aan Opdrachtnemer.
- 15.2 Indien Opdrachtgever een factuur zonder geldige reden niet binnen het verstrijken van de in het vorige lid genoemde termijn heeft voldaan, is hij van rechtswege de wettelijke rente over het openstaande bedrag verschuldigd. Op de rentevergoeding kan Opdrachtnemer geen aanspraak maken, indien de desbetreffende factuur niet aan het gestelde in artikel 14, tweede tot en met vierde lid, voldoet.
- 15.3 Opdrachtgever kan de door Opdrachtnemer verzonden factuur door een door Opdrachtgever aan te wijzen accountant als bedoeld in artikel 393, eerste lid, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek op inhoudelijke juistheid laten controleren. Opdrachtnemer verleent de betrokken accountant inzage in boeken en bescheiden en verstrekt hem alle gegevens en informatie die deze verlangt. De controle is vertrouwelijk en strekt zich niet verder uit dan voor het verifiëren van de facturen is vereist. De accountant brengt zijn rapportage zo spoedig mogelijk aan partijen uit. De kosten van het accountantsonderzoek komen voor rekening van Opdrachtgever, tenzij uit het onderzoek van de accountant blijkt dat de factuur niet juist dan wel onvolledig is, in welk geval bedoelde kosten voor rekening van Opdrachtnemer komen.
- 15.4 Opdrachtgever kan de betaling van een factuur of een deel daarvan, waarover tussen partijen geen overeenstemming bestaat, opschorten gedurende de periode van het accountantsonderzoek. Van deze bevoegdheid maakt Opdrachtgever uitsluitend gebruik, indien bij hem redelijke twijfel bestaat omtrent de juistheid van de desbetreffende factuur.
- 15.5 Overschrijding van een betalingstermijn door Opdrachtgever of niet-betaling van een factuur op grond van vermoedelijke inhoudelijke onjuistheid daarvan of ingeval van ondeugdelijkheid van de gefactureerde Diensten geeft Opdrachtnemer niet het recht zijn werkzaamheden op te schorten dan wel te beëindigen.
16. **Voorschot**
- 16.1 Indien Opdrachtgever ter uitvoering van de Overeenkomst (een) betaling(en) verricht voor Diensten die nog niet zijn geleverd, kan hij verlangen dat door Opdrachtnemer voorafgaande aan die betaling(en) een kredietinstellingsgarantie "op afroep" aan Opdrachtgever wordt afgegeven ter waarde van het (de) betaalde bedrag(en). Aan de garantie zijn voor Opdrachtgever geen kosten verbonden. Worden vanwege enige tekortkoming aan de zijde van Opdrachtnemer Diensten niet binnen de overeengekomen termijn geaccepteerd, dan is Opdrachtnemer de wettelijke rente over het voorschot verschuldigd voor de tijd dat de tekortkoming voortduurt.

- 16.2 De kredietinstellingsgarantie "op afroep" wordt afgegeven door een door Opdrachtgever aanvaarde kredietinstelling, overeenkomstig het bij deze Voorwaarden gevoegde model (bijlage 1).

VI TEKORTSCHIETEN IN DE NAKOMING, ONTBINDING EN OPZEGGING

17. Dreigende vertraging

- 17.1 Indien de voortgang van de werkzaamheden vertraging dreigt te ondervinden, bericht Opdrachtnemer dat onmiddellijk aan Opdrachtgever met vermelding van oorzaak en consequenties daarvan. Tevens stelt Opdrachtnemer maatregelen voor om verdere vertraging te voorkomen.
- 17.2 Binnen 14 dagen na ontvangst van de in het vorige lid bedoelde melding, bericht Opdrachtgever of hij al dan niet instemt met de voorgestelde maatregelen en de gencemde consequenties. Instemming houdt niet in dat Opdrachtgever de oorzaak van de dreigende vertraging erkent en laat alle andere rechten of vorderingen die Opdrachtgever op grond van de Overeenkomst toekomen, onverlet.

18. Boete

- 18.1 Indien de volledige Diensten niet binnen de overeengekomen dan wel verlengde termijn zijn verricht op een wijze die aan de Overeenkomst beantwoordt, is Opdrachtnemer aan Opdrachtgever een onmiddellijk opeisbare boete verschuldigd van 0,1 % van de totale dan wel maximale prijs die met de Overeenkomst is gemoeid voor elke dag dat de tekortkoming voortduurt tot een maximum van 10 % daarvan. Indien nakoming anders dan door overmacht blijvend onmogelijk is geworden, is de boete onmiddellijk in haar geheel verschuldigd.
- 18.2 De boete komt Opdrachtgever toe, onverminderd alle andere rechten of vorderingen, daaronder mede begrepen:
- a. zijn vordering tot nakoming van de overeengekomen verplichting tot het verrichten van de Diensten;
 - b. zijn recht op schadevergoeding.
- 18.3 De boete wordt verrekend met de door Opdrachtgever verschuldigde betalingen, ongeacht of de vordering tot betaling daarvan op een derde is overgegaan.

19. Aansprakelijkheid

- 19.1 Indien één der partijen tekortschiet in de nakoming van haar verplichtingen uit de Overeenkomst, kan de andere partij haar in gebreke stellen. De nalatige partij is echter onmiddellijk in verzuim als nakoming van de desbetreffende verplichtingen anders dan door overmacht binnen de overeengekomen termijn reeds blijvend onmogelijk is. De ingebrekestelling geschiedt schriftelijk, waarbij aan de nalatige partij een redelijke termijn wordt gegund om alsnog haar verplichtingen na te komen. Deze termijn is een fatale termijn. Indien nakoming binnen deze termijn uitblijft, is de nalatige partij in verzuim.

- 19.2 De in het vorige lid genoemde Ingebrekestelling is niet vereist indien de termijn waarbinnen de overeengekomen Diensten verricht hadden moeten zijn, voor de afloop daarvan is verlengd. Indien de in het vorige lid bedoelde nakoming ook niet heeft plaatsgevonden voor het eind van de verlengde termijn, is de nalatige partij vanaf dat moment direct in verzuim.
- 19.3 De partij die toerekenbaar tekortschiet in de nakoming van haar verplichtingen, is tegenover de andere partij aansprakelijk voor de door de andere partij geleden dan wel te lijden schade.
- 19.4 Opdrachtnemer vrijwaart Opdrachtgever tegen eventuele aanspraken van derden op vergoeding van schade als gevolg van het tekortschieten als bedoeld in het derde lid.
- 19.5 Indien Opdrachtnemer voor het verrichten van de Diensten gebruik maakt van zaken als bedoeld in artikel 6, eerste lid, die eigendom zijn van Opdrachtgever, is Opdrachtnemer aansprakelijk voor de schade die aan deze zaken wordt toegebracht. Indien als gevolg van de aanwezigheid van zaken van Opdrachtgever bij Opdrachtnemer ter uitvoering van de Overeenkomst schade aan Opdrachtnemer of aan derden wordt toegebracht, op welke wijze dan ook, is deze schade geheel voor rekening en risico van Opdrachtnemer. In voorkomende gevallen zal Opdrachtnemer Opdrachtgever vrijwaren tegen aanspraken van derden.
- 19.6 Alle verplichtingen met betrekking tot het Personeel van Opdrachtnemer, ook die krachtens de belasting- en socialeverzekeringswetgeving, komen ten laste van Opdrachtnemer. Opdrachtnemer vrijwaart Opdrachtgever tegen elke aansprakelijkheid in dit verband.
- 20. Overmacht**
- Onder overmacht wordt in ieder geval niet verstaan: gebrek aan personeel, stakingen, ziekte van personeel, verlate aanlevering of ongeschiktheid van voor de uitvoering van de werkzaamheden benodigde goederen, liquiditeits- of solvabiliteitsproblemen aan de zijde van Opdrachtnemer of tekortschieten van door hem ingeschakelde derden.
- 21. Ontbinding en opzegging**
- 21.1 Onverminderd hetgeen overigens in de Overeenkomst is vastgelegd, kan elk van de partijen de Overeenkomst door middel van een aangetekend schrijven buiten rechte geheel of gedeeltelijk ontbinden, indien de andere partij in verzuim is dan wel nakoming blijvend of tijdelijk onmogelijk is.
- 21.2 Indien één der partijen gedurende een bij de Overeenkomst te bepalen periode ten gevolge van overmacht haar verplichtingen op grond van de Overeenkomst niet kan nakomen, heeft de andere partij het recht de Overeenkomst door middel van een aangetekend schrijven met onmiddellijke ingang buiten rechte geheel of gedeeltelijk te ontbinden, zonder dat daardoor enig recht op schadevergoeding zal ontstaan.
- 21.3 In geval van overmacht gaan partijen niet eerder tot ontbinding over dan na het verstrijken van een termijn van 15 Werkdagen, tenzij partijen een andere termijn overeenkomen.

21.4 Opdrachtgever kan, zonder enige aanmaning of ingebrekestelling, met onmiddellijke ingang buiten rechte de Overeenkomst door middel van een aangetekend schrijven ontbinden, indien Opdrachtnemer (voorlopige) surseance van betaling aanvraagt of hem (voorlopige) surseance van betaling wordt verleend, Opdrachtnemer zijn faillissement aanvraagt of in staat van faillissement wordt verklaard, de onderneming van Opdrachtnemer wordt geliquideerd, Opdrachtnemer zijn onderneming staakt, op een aanmerkelijk deel van het vermogen van Opdrachtnemer beslag wordt gelegd, Opdrachtnemer een fusie of splitsing aangaat of wordt ontbonden, dan wel Opdrachtnemer anderszins niet langer in staat moet worden geacht de verplichtingen uit de Overeenkomst na te kunnen komen.

21.5 Opdrachtgever kan voorts de Overeenkomst door middel van een aangetekend schrijven te allen tijde opzeggen. Tussen Opdrachtgever en Opdrachtnemer zal alsdan afrekening plaatsvinden op basis van de door de Opdrachtnemer ter zake van de uitvoering van de onderhavige opdracht verrichte Diensten en in redelijkheid gemaakte kosten en van de voor de uitvoering van de opdracht in redelijkheid voor de toekomst reeds aangegane verplichtingen. Opdrachtgever hoeft Opdrachtnemer op generlei wijze anderszins schadeloos te stellen voor de gevolgen van de opzegging van de Overeenkomst.

22. Behoud recht nakoming te vorderen

Het nalaten door één van de partijen om binnen een in de Overeenkomst genoemde termijn nakoming van enige bepaling te verlangen, tast het recht om alsnog nakoming te verlangen niet aan tenzij de desbetreffende partij uitdrukkelijk en schriftelijk met de niet-nakoming heeft ingestemd.

VII DIVERSEN

23. Intellectuele eigendomsrechten

23.1 Alle intellectuele eigendomsrechten die kunnen of zullen kunnen worden uitgeoefend - waar en wanneer dan ook - ten aanzien van de resultaten van de verrichte Diensten die Opdrachtnemer voor Opdrachtgever verricht, berusten bij Opdrachtgever. Deze rechten worden op grond van de Overeenkomst door Opdrachtnemer op het moment van het ontstaan daarvan aan Opdrachtgever overgedragen, welke overdracht door Opdrachtgever reeds nu voor alsdan wordt aanvaard.

23.2 Voor zover de resultaten, bedoeld in het eerste lid, tot stand komen met gebruikmaking van reeds bestaande, niet aan Opdrachtgever toekomende intellectuele eigendomsrechten, verleent Opdrachtnemer aan Opdrachtgever een niet-exclusief gebruiksrecht van onbepaalde duur. Opdrachtnemer garandeert in dat geval gerechtigd te zijn tot het verlenen van vorenbedoeld gebruiksrecht.

23.3 Voor zover voor de overdracht van de rechten, bedoeld in het eerste lid, een nadere akte zou zijn vereist, machtigt Opdrachtnemer Opdrachtgever reeds nu voor alsdan onherroepelijk om zodanige akte op te maken en namens Opdrachtnemer te ondertekenen, onverminderd de verplichting van Opdrachtnemer om op eerste verzoek

- b. bedrijfsaansprakelijkheid (waaronder aansprakelijkheid voor schade toegebracht aan personen of zaken die eigendom zijn van Opdrachtgever);
- c. verlies van en schade aan bedrijfsinventaris (waaronder door brand en diefstal), inclusief de zaken die eigendom zijn van Opdrachtgever.
- 25.2 Opdrachtnemer legt op verzoek van Opdrachtgever onverwijld (een gewaarmerkt afschrift van) de polissen en de bewijzen van premiebetaling ter zake van de in het eerste lid bedoelde verzekeringen dan wel een verklaring van de verzekeraar betreffende het bestaan van deze verzekeringen en het betaald zijn van de premie over. Opdrachtnemer beëindigt niet zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Opdrachtgever de verzekeringsovereenkomsten dan wel de condities waaronder deze zijn aangegaan. Evenmin wijzigt Opdrachtnemer het verzekerde bedrag ten nadele van Opdrachtgever zonder bedoelde toestemming. De door Opdrachtnemer verschuldigde verzekeringspremies worden geacht in de overeengekomen prijzen en tarieven te zijn begrepen.
- 25.3 Opdrachtnemer cedeert bij voorbaat aan Opdrachtgever alle aanspraken op uitkeringen van verzekeringspennningen, als bedoeld in het eerste lid en voor zover betrekking hebbende op schade, waarvoor Opdrachtnemer op grond van de Overeenkomst jegens Opdrachtgever aansprakelijk is. Opdrachtnemer verplicht zich om deze cessie schriftelijk ter kennis van zijn verzekeraar te brengen en hiervan een afschrift aan Opdrachtgever te zenden, onverminderd de bevoegdheid van Opdrachtgever om hiervan aan deze verzekeraar melding te doen.
- 25.4 Verzekeringspennningen die door verzekeringsmaatschappijen rechtstreeks aan Opdrachtgever worden uitbetaald, worden in mindering gebracht op de door Opdrachtnemer voor het verzekerde voorval aan Opdrachtgever te betalen schadevergoeding.
- 26. Overname van Personeel, omkoping, belangenverstremgeling**
- 26.1 Partijen zullen zonder toestemming van de wederpartij, tijdens de uitvoering van de Overeenkomst en binnen één jaar na beëindiging daarvan, geen personeel van de wederpartij in dienst nemen of met dat personeel over indiensttreding onderhandelen. Deze toestemming wordt niet zonder redelijke grond onthouden.
- 26.2 Partijen zullen aan elkaar noch aan derden aanbieden, noch van elkaar of derden vragen, accepteren of toegezegd krijgen, voor henzelf of enige andere partij, enige schenking, beloning, compensatie of profijt van welke aard dan ook die uitgelegd kan worden als een onwettige praktijk. Een dergelijke praktijk kan reden zijn voor gehele of gedeeltelijke ontbinding van de Overeenkomst.
- 26.3 Indien blijkt dat een lid van het Personeel van Opdrachtgever een al dan niet betaalde nevenfunctie vervult bij Opdrachtnemer of ten tijde van de onderhandelingen over de totstandkoming van de Overeenkomst heeft vervuld, zonder dat Opdrachtgever daarover vóór het sluiten van de Overeenkomst is ingelicht, kan Opdrachtgever de Overeenkomst zonder ingebrekestelling met onmiddellijke ingang ontbinden zonder tot enige schadevergoeding te zijn gehouden.

26.4 Opdrachtnemer betreft geen personen, anders dan met toestemming van Opdrachtgever, bij de uitvoering van de Overeenkomst die in een periode van twee jaar voorafgaand aan de werkzaamheden bij Opdrachtgever in dienst zijn geweest.

27. Nietige en vernietigde bepalingen

Indien één of meer bepalingen van de Voorwaarden of de Overeenkomst nietig blijken te zijn of door de rechter vernietigd worden, behouden de overige bepalingen van de Voorwaarden of de Overeenkomst hun rechtskracht. Partijen zullen over de nietige of vernietigde bepalingen overleg voeren teneinde een vervangende regeling te treffen. De vervangende regeling zal de strekking van de Voorwaarden of de Overeenkomst niet aantasten.

28. Vervolgopdracht

Opdrachtnemer kan aan de Overeenkomst geen enkel recht ontleen voor de verkrijging van een vervolgopdracht.

29. Melding in publicaties of reclame-uitingen

Opdrachtnemer maakt in publicaties of reclame-uitingen geen melding van de opdrachtverlening en gebruikt de naam van Opdrachtgever niet als referentie dan na toestemming van Opdrachtgever.

30. Voortdurende verplichtingen

Verplichtingen die naar hun aard bestemd zijn om ook na afloop van de Overeenkomst voort te duren, behouden nadien hun werking. Tot deze verplichtingen behoren onder meer: vrijwaring voor schending van intellectuele eigendomsrechten, geheimhouding, cessie van verzekeringspenningen, geschillenbeslechting, domiciliekeuze en toepasselijk recht.

31. Geschillen en toepasselijk recht

31.1 Ieder geschil tussen partijen ter zake van de Overeenkomst zal bij uitsluiting worden voorgelegd aan de daartoe bevoegde rechter in het arrondissement Den Haag, tenzij partijen alsnog een andere vorm van geschillenbeslechting zullen overeenkomen.

31.2 Op de Overeenkomst is Nederlands recht van toepassing.

- + - + - + - + - + -

22 APR 2008

2

Aan
Dhr. Prof. mr. A. A. Quaadvlieg
Radboud Universiteit Nijmegen
Vaksectie Handels- en Economisch Recht
Postbus 9049
6500 KK NIJMEGEN

Datum: 22 APR. 2008
Uw kenmerk: —
Ons kenmerk: ET/IT / 8049024
Bijlage(n): Specificatie, ARVODI-2008

Onderwerp
Offerteverzoek onderzoek auteursrechten bij wederverkoop kabelpakket

Geachte heer Quaadvlieg,

Hiermee vraag ik u een offerte uit te brengen voor onderzoek naar enkele auteursrechtelijke vragen conform de bijgevoegde specificatie.

Verzocht wordt om de offerte in te richten op basis van een vast bedrag. De offerte moet inzicht geven in de wijze waarop de prijs tot stand is gekomen. Indien u een onderdeel van de offerteaanvraag niet kunt leveren, dan wordt u verzocht om dit expliciet te vermelden in de offerte. Aan andere bedrijven wordt ook om een offerte gevraagd. Op basis van de onderzoeksresultaten zullen anderen om een "second opinion" worden gevraagd.

Aangezien het onderzoek zo spoedig mogelijk dient te zijn afgerond, dient uw offerte in enkelvoud o.v.v. ons kenmerk zo snel mogelijk doch uiterlijk 29 april 2008 om 12:00 uur ontvangen te zijn op het adres:

Ministerie van Economische Zaken
t.a.v. [redacted] aanleverpunt C/434
DG Energie en Telecom
Postbus 20101
2500 EC Den Haag

Mocht u van de offerte-aanvraag geen gebruik wensen te maken, dan verzoek ik u om dit per ommegaande aan mij te laten weten met een motivering.

Bezoekadres: Bezuidehoutseweg 30, Den Haag
Doorkiesnummer: (070) 379 6820
Telefax: (070) - 379 8270

Hoofdkantoor: Bezuidehoutseweg 30, Postbus 20101
Telefoon (070) 379 89 11
Telefax (070) 347 40 81
Behandeld door: [redacted]
Email: arvoedi@minaz.nl

5 8 9 7 0 0 0 0 / I O N V O S
www.postcode.nl

De offertes worden beoordeeld op de meest gunstige verhouding tussen de prijs en de kwaliteit en op een spoedige levering/uitvoering.

Op de overeen te komen opdracht zijn de bijgaande Algemene Rijksvoorwaarden voor het verstrekken van opdrachten tot het verrichten van Diensten (ARVODI-2008) van toepassing. Andere algemene voorwaarden zijn niet van toepassing.

Uw offerte dient in de Nederlandse taal te zijn opgesteld, en dient onherroepelijk dertig dagen geldig te zijn na de uiterlijke ontvangstdatum en aan te sluiten bij deze aanvraag.

Voor vragen over de specificatie en voorwaarden kunt u zich wenden tot de contactpersoon die deze offerte aanvraag behandelt. Aan deze offerte aanvraag kunnen geen rechten worden ontleend. Indien aan u de opdracht wordt verstrekt, dan wordt gelijktijdig een exemplaar van het dezerzijds ondertekende contract verzonden.

Met vriendelijke groet,

Drs. M.G.H. Verhagen
Wvd. Directeur ICT&Toepassing

Bijlage) Achtergrond en specificatie

Inleiding

Mogelijkheden om op de eindgebruikersmarkt meerdere aanbieders van kabeltelevisie te introduceren worden onderzocht. Naast de kabelmaatschappij, zouden dan alternatieve aanbieders via de kabel gedistribueerde diensten gaan aanbieden. Om concurrentie op het analoge deel van de kabel mogelijk te maken, kan er mededingingsrechtelijk gezien in de Telecommunicatiewet een verplichting tot wederverkoop van het programmapakket worden opgelegd. Deze verplichting rust dan op de eigenaar van de infrastructuur (de kabelaars). De alternatieve aanbieder verkoopt hetzelfde pakket radio- en televisieprogramma's (of een deel daarvan) onder een eigen 'label'.

Omdat alle radio- en televisieprogramma's in het analoge pakket, vanwege de technische karakteristieken, in principe naar alle aangeslotenen worden gedistribueerd, zullen er eventueel filters moeten worden toegepast wanneer de wederverkoop slechts een beperkter deel van het analoge programmapakket omvat. De mogelijkheid om dergelijke filters toe te passen vormt geen onderdeel van dit onderzoek. Voor dit onderzoek kan ervan uitgegaan worden dat het toepassen mogelijk is.

Onderwerp van onderzoek

De hoofdvraag is of een verplichting tot wederverkoop ook auteursrechtelijk gezien mogelijk is zonder afzonderlijke toestemming van auteurs- en nabuurrechthebbenden (omroepen en derden rechthebbenden). Hiervoor is het van belang om vast te stellen of wederverkoop juridisch gezien leidt tot een zogenoemde *nieuwe openbaarmaking*. Voor wat betreft de vraag of wederverkoop een nieuwe openbaarmaking oplevert, is het mede de vraag of de uitzondering van artikel 12 lid 6 van de Auteurswet mogelijk van toepassing is.

"Als afzonderlijke openbaarmaking wordt niet beschouwd de gelijktijdige uitzending van een in een radio- of televisieprogramma opgenomen werk door hetzelfde organisme dat dat programma oorspronkelijk uitzendt."

Wat zijn de auteursrechtelijke risico's van de volgende varianten van wederverkoop (die dan in de wet worden opgenomen):

- 1) De distributeur heeft de plicht het analoge pakket door te verkopen aan een alternatieve aanbieder, zonder dat daarbij is aangegeven dat de distributeur dan wel de alternatieve aanbieder daarvoor toestemming van rechthebbenden nodig heeft.

- 2) De distributeur is verplicht het analoge pakket door te verkopen aan een alternatieve aanbieder, onder de voorwaarde dat hij daartoe over toestemming van auteursrechthebbers beschikt.

De vraag is of de Auteurswet en/of jurisprudentie zich verzet tegen de bovengenoemde varianten.

2008/04/22

**Algemene Rijksvoorwaarden
voor het verstrekken van Opdrachten
tot het verrichten van
Diensten 2008 (ARVODI-2008)**

**Vastgesteld bij besluit van
de Minister-president,
Minister van Algemene Zaken,
van 26 februari 2008, nr. 3313667
(Stcrt. 2008, 52, p. 7)**

I ALGEMEEN

1. Begrippen

In deze algemene voorwaarden worden de navolgende begrippen met een beginhoofdletter gebruikt. Onder deze begrippen wordt verstaan:

- 1.1 Beroepsfouten: tekortkomingen, zoals vergissingen, onachtzaamheden, nalatigheden, verzuimen, onjuiste adviezen, die een vakbekwame en zorgvuldige opdrachtnemer onder de gegeven omstandigheden met inachtneming van normale oplettendheid en bij een normale vak kennis en normale wijze van vakuitoefening, behoort te vermijden;
- 1.2 Bijlage: een aanhangsel bij de Overeenkomst dat na parafering door beide partijen deel uitmaakt van de Overeenkomst;
- 1.3 Diensten: de door Opdrachtnemer op basis van de Overeenkomst ten behoeve van Opdrachtgever te verrichten werkzaamheden;
- 1.4 Overeenkomst: de schriftelijke overeenkomst tussen Opdrachtgever en Opdrachtnemer, waarop de Voorwaarden van toepassing zijn verklaard;
- 1.5 Personeel van Opdrachtgever: het door Opdrachtgever op grond van de Overeenkomst ter beschikking te stellen personeel;
- 1.6 Personeel van Opdrachtnemer: de door Opdrachtnemer voor de uitvoering van de Overeenkomst in te schakelen personeelsleden of hulppersonen, die krachtens de Overeenkomst onder zijn verantwoordelijkheid zullen werken;
- 1.7 Voorwaarden: deze algemene voorwaarden die van toepassing zijn op en deel uitmaken van de Overeenkomst;
- 1.8 Werkdag: kalenderdagen, behoudens weekenden en algemeen erkende feestdagen in de zin van artikel 3, eerste lid, van de Algemene Termijnenwet, waarop de overeengekomen Diensten worden verricht.

2. Toepassing

- 2.1 Afwijkingen van de Voorwaarden zijn slechts bindend, voor zover zij uitdrukkelijk tussen partijen schriftelijk zijn overeengekomen.
- 2.2 In geval van strijdigheid tussen de Nederlandse tekst van deze Voorwaarden en vertalingen daarvan, prevaleert steeds de Nederlandse tekst.

II UITVOERING VAN DE OVEREENKOMST

3. Garanties van de Opdrachtnemer

- 3.1 Opdrachtnemer garandeert dat de door of namens hem te verrichten Diensten voldoen aan de in de Overeenkomst vastgelegde eisen.
- 3.2 Opdrachtnemer garandeert dat de door of namens hem te verrichten Diensten op vakbekwame wijze worden uitgevoerd.

4. Acceptatie en toetsing

- 4.1 Indien Opdrachtgever de resultaten van de dienstverlening als onvoldoende beoordeelt, worden de resultaten van de Diensten niet geaccepteerd. In dat geval is hoofdstuk VI van toepassing.
- 4.2 Opdrachtgever kan de resultaten van de geleverde Diensten laten toetsen. Hij wijst daartoe een of meer functionarissen aan die bevoegd zijn voor hem de toetsing uit te voeren.

5. Vervanging personen die belast zijn met de uitvoering van de Diensten

- 5.1 Vervanging van personen die zijn belast met de uitvoering van de Diensten, kan door Opdrachtnemer slechts bij uitzondering plaatsvinden.
- 5.2 Opdrachtnemer kan personen die zijn belast met de uitvoering van de Diensten niet zonder voorafgaande toestemming van Opdrachtgever tijdelijk of definitief vervangen. Opdrachtgever weigert zijn toestemming niet op onredelijke gronden en kan aan deze toestemming voorwaarden verbinden. De voor de oorspronkelijke personen geldende tarieven kunnen bij vervanging niet worden verhoogd.
- 5.3 Indien Opdrachtgever vervanging verlangt van personen die zijn belast met de uitvoering van de Diensten, omdat hij meent dat dit in het belang van een goede uitvoering van de Overeenkomst nodig of wenselijk is, geeft Opdrachtnemer hieraan gevolg. Daarbij wordt een tarief in rekening gebracht dat niet hoger is dan het tarief dat voor de persoon die wordt vervangen in de Overeenkomst is vastgelegd.
- 5.4 Bij een vervanging van personen die belast zijn met de uitvoering van de Overeenkomst, stelt Opdrachtnemer personen beschikbaar die qua deskundigheid, opleiding en ervaring ten minste gelijkwaardig zijn aan de te vervangen personen.

6. Gebruik van zaken van Opdrachtgever en diensten van derden

- 6.1 Bij het verrichten van de Diensten kan Opdrachtnemer gebruik maken van zaken die eigendom zijn van Opdrachtgever, en die voor dat doel aan Opdrachtnemer in bruikleen worden gegeven. Aan deze bruikleen kunnen voorwaarden worden verbonden.
- 6.2. Bij het uitvoeren van de Overeenkomst maakt Opdrachtnemer slechts na toestemming van Opdrachtgever gebruik van de diensten van derden. Opdrachtgever onthoudt deze toestemming niet op onredelijke gronden. Aan de toestemming kan hij voorwaarden verbinden. De door Opdrachtgever verleende toestemming laat onverlet de verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid van Opdrachtnemer voor de nakoming van de krachtens de Overeenkomst op hem rustende verplichtingen en de krachtens de

belasting- en socialeverzekeringswetgeving op hem als werkgever rustende verplichtingen.

III VERHOUDING TUSSEN PARTIJEN EN BEGELEIDING

7. Voortgangsrapportage

Opdrachtnemer rapporteert over de voortgang van de werkzaamheden aan Opdrachtgever zo vaak en op de wijze als in de Overeenkomst is bepaald dan wel Opdrachtgever nodig acht.

8. Contactpersonen

8.1 Beide partijen wijzen een contactpersoon aan, die de contacten over de uitvoering van de Overeenkomst onderhoudt. Partijen informeren elkaar schriftelijk over degene die zij als contactpersoon hebben aangewezen.

8.2 Contactpersonen kunnen hun partij vertegenwoordigen en binden tenzij bij de Overeenkomst anders is bepaald.

9. Begeleidingscommissie/stuurgroep

De Overeenkomst kan voorzien in de instelling van een begeleidingscommissie of stuurgroep. De taken en bevoegdheden, alsmede de samenstelling van de begeleidingscommissie of stuurgroep kunnen in de Overeenkomst nader worden bepaald.

10. Wijze van kennis geven

10.1 Kennisgevingen van partijen op grond van de Overeenkomst worden schriftelijk gedaan.

10.2 Mondelinge mededelingen, toezeggingen of afspraken hebben geen rechtskracht, tenzij deze schriftelijk zijn bevestigd.

11. Geheimhouding

11.1 Opdrachtnemer maakt hetgeen hem bij de uitvoering van de Overeenkomst ter kennis komt en waarvan hij het vertrouwelijke karakter kent of redelijkerwijs kan vermoeden op geen enkele wijze verder bekend, behalve voorzover enig wettelijk voorschrift of een uitspraak van de rechter hem tot bekendmaking daarvan verplicht.

11.2 Opdrachtnemer verplicht zijn Personeel deze geheimhoudingsverplichting na te leven.

11.3 Opdrachtnemer is er verantwoordelijk voor dat Personeel van Opdrachtnemer dat betrokken is bij de uitvoering van werkzaamheden in het kader van de uitvoering van de Overeenkomst, voor zover deze bij Opdrachtgever worden verricht, de door Opdrachtgever aangegeven privacyregels in acht neemt.

- 11.4 Beide partijen geven geen persberichten uit en doen geen andere openbare mededelingen met betrekking tot de onderhavige opdracht dan na voorafgaande toestemming van de andere partij. Toestemming is niet nodig, indien de verstrekking van informatie berust op een wettelijke verplichting.
- 11.5 Indien Opdrachtgever besluit over de resultaten van de geleverde Diensten en de daarmee gemoelde kosten de Tweede Kamer te informeren is de toestemming, bedoeld in het vierde lid, evenmin nodig.
- 11.6 Opdrachtnemer stelt alle gegevens (schriftelijke stukken, computerbestanden, etc.) die hij in het kader van de uitvoering van de Overeenkomst onder zich heeft, binnen 10 Werkdagen na beëindiging van de desbetreffende werkzaamheden aan Opdrachtgever ter beschikking.
- 11.7 Opdrachtgever kan bij de Overeenkomst een boete stellen op het schenden van de geheimhoudingsverplichtingen. Betaling van de boete, die onmiddellijk opelsbaar is, laat de gehoudenheid van Opdrachtnemer de schade die het gevolg is van de schending te vergoeden, onverlet.

12. Beveiliging

- 12.1 Opdrachtnemer draagt zijn Personeel dat betrokken is bij de uitvoering van de werkzaamheden voor zover die bij Opdrachtgever worden verricht, op de door Opdrachtgever aangegeven beveiligingsprocedures en huisregels in acht te nemen. Opdrachtgever informeert Opdrachtnemer tijdig over deze procedures en regels.
- 12.2 Opdrachtgever kan vorderen dat van Personeel van Opdrachtnemer minimaal drie Werkdagen voor aanvang van de werkzaamheden bij Opdrachtgever verklaringen omtrent het gedrag worden overgelegd.
- 12.3 Opdrachtgever kan Personeel van Opdrachtnemer onderwerpen aan een veiligheidsonderzoek, overeenkomstig de bij Opdrachtgever gebruikelijke regels. Opdrachtnemer verleent aan dit onderzoek zijn volledige medewerking. Opdrachtgever kan op grond van de uitkomsten van een dergelijk veiligheidsonderzoek de inzet van het betrokken personeelslid bij de uitvoering van de Overeenkomst zonder opgave van redenen weigeren.

IV VERGOEDING, MEERWERK EN MINDERWERK

- 13.1 Opdrachtgever zal aan Opdrachtnemer de werkelijk door hem gemaakte kosten en uren vergoeden, tenzij in de Overeenkomst een vaste prijs is overeengekomen.
- 13.2 Indien door aanvullende wensen of gewijzigde inzichten van Opdrachtgever of door wijziging van de voor de te verrichten prestaties van belang zijnde wettelijke voorschriften, de prestaties die Opdrachtnemer op grond van de Overeenkomst moet verrichten, aantoonbaar worden verzaamd dan wel uitgebreid, is sprake van meerwerk, dat voor vergoeding in aanmerking komt. Tot meerwerk worden niet gerekend aanvullende werkzaamheden of gewijzigde inzichten die Opdrachtnemer bij het sluiten van de Overeenkomst had behoren te voorzien. Indien een partij meent dat van

meerwerk sprake is, zal zij daarvan zo spoedig mogelijk mededeling doen aan de andere partij.

- 13.3 Opdrachtnemer vangt niet aan met meerwerk alvorens hij daartoe schriftelijke opdracht van Opdrachtgever heeft gekregen.
Opdrachtnemer brengt ter verkrijging van een opdracht een schriftelijke offerte uit met betrekking tot de omvang van het verwachte meerwerk en de daaraan verbonden tijdsduur en kosten. Ter zake van het door Opdrachtnemer te verrichten meerwerk gelden de bepalingen van de Overeenkomst, waaronder de tarieven en eventuele kortingen, voorzover deze door de nadere schriftelijke opdracht niet worden gewijzigd. Opdrachtnemer kan bij het uitbrengen van een offerte geen nadere dan wel zwaardere voorwaarden stellen, dan die waarmee Opdrachtgever instemt.
- 13.4 Opdrachtnemer zal een opdracht tot meerwerk tot een maximum van 15% van de oorspronkelijke opdracht aanvaarden en uitvoeren. Een dergelijke opdracht tot meerwerk wordt uitgevoerd onder de bepalingen van de Overeenkomst.
- 13.5 Indien door gewijzigde inzichten van Opdrachtgever of door wijziging van de voor de te verrichten prestaties van belang zijnde wettelijke voorschriften de prestaties die Opdrachtnemer op grond van de Overeenkomst moet verrichten, aantoonbaar worden verlicht dan wel verminderd, is sprake van minderwerk, dat voor verrekening in aanmerking komt. Indien een partij meent dat van minderwerk sprake is, doet zij daarvan zo spoedig mogelijk schriftelijk mededeling aan de andere partij. Indien een vaste prijs is overeengekomen, bepalen partijen in onderling overleg het bedrag van het minderwerk, dat met de te betalen prijs zal worden verrekend.

V FINANCIËLE BEPALINGEN

14. Facturering

- 14.1 Het recht op betaling ontstaat na acceptatie door Opdrachtgever van de resultaten van de verrichte Diensten. Indien geen acceptatie is verzonden binnen 30 dagen na de uitvoering van de Diensten, worden deze geacht geaccepteerd te zijn. Opdrachtnemer factureert binnen 30 dagen na acceptatie.
- 14.2 Opdrachtnemer zendt de factuur toe aan Opdrachtgever onder vermelding van datum en nummer van de Overeenkomst, van het BTW-bedrag en, indien van toepassing op grond van artikel 14.1, onder overlegging van een afschrift van de kennisgeving van acceptatie, alsmede andere door Opdrachtgever verlangde gegevens.
- 14.3 Indien is overeengekomen dat betaling volgens nacalculatie plaatsvindt, zal Opdrachtnemer de factuur specificeren en in door Opdrachtgever eventueel nader aangegeven vorm factureren. In de factuur doet Opdrachtnemer opgave van het aantal en de data van de werkelijk en noodzakelijk bestede dagen of uren, waarbij Opdrachtnemer een korte omschrijving van de verrichte werkzaamheden geeft, alsmede een omschrijving van de eventuele reis- en verblijfkosten, indien deze niet zijn inbegrepen in de dag- of uurtarieven.

- 14.4 Meerwerk wordt door Opdrachtnemer na voltooiing van de meerwerkzaamheden, en acceptatie daarvan door Opdrachtgever, apart gefactureerd. De aard en de omvang van de verrichte meerwerkzaamheden worden in de facturen uitdrukkelijk vermeld en, aan de hand van authentieke documenten, gespecificeerd.
15. **Betaling en controle**
- 15.1 Opdrachtgever betaalt de door hem op basis van de Overeenkomst verschuldigde bedragen uiterlijk binnen 45 dagen na ontvangst en goedkeuring van de desbetreffende factuur aan Opdrachtnemer.
- 15.2 Indien Opdrachtgever een factuur zonder geldige reden niet binnen het verstrijken van de in het vorige lid genoemde termijn heeft voldaan, is hij van rechtswege de wettelijke rente over het openstaande bedrag verschuldigd. Op de rentevergoeding kan Opdrachtnemer geen aanspraak maken, indien de desbetreffende factuur niet aan het gestelde in artikel 14, tweede tot en met vierde lid, voldoet.
- 15.3 Opdrachtgever kan de door Opdrachtnemer verzonden factuur door een door Opdrachtgever aan te wijzen accountant als bedoeld in artikel 393, eerste lid, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek op inhoudelijke juistheid laten controleren. Opdrachtnemer verleent de betrokken accountant inzage in boeken en beschelden en verstrekt hem alle gegevens en informatie die deze verlangt. De controle is vertrouwelijk en strekt zich niet verder uit dan voor het verifiëren van de facturen is vereist. De accountant brengt zijn rapportage zo spoedig mogelijk aan partijen uit. De kosten van het accountantsonderzoek komen voor rekening van Opdrachtgever, tenzij uit het onderzoek van de accountant blijkt dat de factuur niet juist dan wel onvolledig is, in welk geval bedoelde kosten voor rekening van Opdrachtnemer komen.
- 15.4 Opdrachtgever kan de betaling van een factuur of een deel daarvan, waarover tussen partijen geen overeenstemming bestaat, opschorten gedurende de periode van het accountantsonderzoek. Van deze bevoegdheid maakt Opdrachtgever uitsluitend gebruik, indien bij hem redelijke twijfel bestaat omtrent de juistheid van de desbetreffende factuur.
- 15.5 Overschrijding van een betalingstermijn door Opdrachtgever of niet-betaling van een factuur op grond van vermoedelijke inhoudelijke onjuistheid daarvan of ingeval van ondeugdelijkheid van de gefactureerde Diensten geeft Opdrachtnemer niet het recht zijn werkzaamheden op te schorten dan wel te beëindigen.
16. **Voorschot**
- 16.1 Indien Opdrachtgever ter uitvoering van de Overeenkomst (een) betaling(en) verricht voor Diensten die nog niet zijn geleverd, kan hij verlangen dat door Opdrachtnemer voorafgaande aan die betaling(en) een kredietinstellingsgarantie "op afroep" aan Opdrachtgever wordt afgegeven ter waarde van het (de) betaalde bedrag(en). Aan de garantie zijn voor Opdrachtgever geen kosten verbonden. Worden vanwege enige tekortkoming aan de zijde van Opdrachtnemer Diensten niet binnen de overeengekomen termijn geaccepteerd, dan is Opdrachtnemer de wettelijke rente over het voorschot verschuldigd voor de tijd dat de tekortkoming voortduurt.

- 16.2 De kredietinstellingsgarantie "op afroep" wordt afgegeven door een door Opdrachtgever aanvaarde kredietinstelling, overeenkomstig het bij deze Voorwaarden gevoegde model (bijlage 1).

VI TEKORTSCHIETEN IN DE NAKOMING, ONTBINDING EN OPZEGGING

17. Dreigende vertraging

- 17.1 Indien de voortgang van de werkzaamheden vertraging dreigt te ondervinden, bericht Opdrachtnemer dat onmiddellijk aan Opdrachtgever met vermelding van oorzaak en consequenties daarvan. Tevens stelt Opdrachtnemer maatregelen voor om verdere vertraging te voorkomen.
- 17.2 Binnen 14 dagen na ontvangst van de in het vorige lid bedoelde melding, bericht Opdrachtgever of hij al dan niet instemt met de voorgestelde maatregelen en de genoemde consequenties. Instemming houdt niet in dat Opdrachtgever de oorzaak van de dreigende vertraging erkent en laat alle andere rechten of vorderingen die Opdrachtgever op grond van de Overeenkomst toekomen, onverlet.

18. Boete

- 18.1 Indien de volledige Diensten niet binnen de overeengekomen dan wel verlengde termijn zijn verricht op een wijze die aan de Overeenkomst beantwoordt, is Opdrachtnemer aan Opdrachtgever een onmiddellijk opeisbare boete verschuldigd van 0,1 % van de totale dan wel maximale prijs die met de Overeenkomst is gemoeid voor elke dag dat de tekortkoming voortduurt tot een maximum van 10 % daarvan. Indien nakoming anders dan door overmacht blijvend onmogelijk is geworden, is de boete onmiddellijk in haar geheel verschuldigd.
- 18.2 De boete komt Opdrachtgever toe, onverminderd alle andere rechten of vorderingen, daaronder mede begrepen:
- a. zijn vordering tot nakoming van de overeengekomen verplichting tot het verrichten van de Diensten;
 - b. zijn recht op schadevergoeding.
- 18.3 De boete wordt verrekend met de door Opdrachtgever verschuldigde betalingen, ongeacht of de vordering tot betaling daarvan op een derde is overgegaan.

19. Aansprakelijkheid

- 19.1 Indien één der partijen tekortschiet in de nakoming van haar verplichtingen uit de Overeenkomst, kan de andere partij haar in gebreke stellen. De nalatige partij is echter onmiddellijk in verzuim als nakoming van de desbetreffende verplichtingen anders dan door overmacht binnen de overeengekomen termijn reeds blijvend onmogelijk is. De ingebrekestelling geschiedt schriftelijk, waarbij aan de nalatige partij een redelijke termijn wordt gegund om alsnog haar verplichtingen na te komen. Deze termijn is een fatale termijn. Indien nakoming binnen deze termijn uitblijft, is de nalatige partij in verzuim.

- 19.2 De in het vorige lid genoemde ingebrekestelling is niet vereist indien de termijn waarbinnen de overeengekomen Diensten verricht hadden moeten zijn, voor de afloop daarvan is verlengd. Indien de in het vorige lid bedoelde nakoming ook niet heeft plaatsgevonden voor het eind van de verlengde termijn, is de nalatige partij vanaf dat moment direct in verzuim.
- 19.3 De partij die toerekenbaar tekortschiet in de nakoming van haar verplichtingen, is tegenover de andere partij aansprakelijk voor de door de andere partij geleden dan wel te lijden schade.
- 19.4 Opdrachtnemer vrijwaart Opdrachtgever tegen eventuele aanspraken van derden op vergoeding van schade als gevolg van het tekortschieten als bedoeld in het derde lid.
- 19.5 Indien Opdrachtnemer voor het verrichten van de Diensten gebruik maakt van zaken als bedoeld in artikel 6, eerste lid, die eigendom zijn van Opdrachtgever, is Opdrachtnemer aansprakelijk voor de schade die aan deze zaken wordt toegebracht. Indien als gevolg van de aanwezigheid van zaken van Opdrachtgever bij Opdrachtnemer ter uitvoering van de Overeenkomst schade aan Opdrachtnemer of aan derden wordt toegebracht, op welke wijze dan ook, is deze schade geheel voor rekening en risico van Opdrachtnemer. In voorkomende gevallen zal Opdrachtnemer Opdrachtgever vrijwaren tegen aanspraken van derden.
- 19.6 Alle verplichtingen met betrekking tot het Personeel van Opdrachtnemer, ook die krachtens de belasting- en socialeverzekeringswetgeving, komen ten laste van Opdrachtnemer. Opdrachtnemer vrijwaart Opdrachtgever tegen elke aansprakelijkheid in dit verband.

20. Overmacht

Onder overmacht wordt in ieder geval niet verstaan: gebrek aan personeel, stakingen, ziekte van personeel, verlate aanlevering of ongeschiktheid van voor de uitvoering van de werkzaamheden benodigde goederen, liquiditeits- of solvabiliteitsproblemen aan de zijde van Opdrachtnemer of tekortschieten van door hem ingeschakelde derden.

21. Ontbinding en opzegging

- 21.1 Onverminderd hetgeen overigens in de Overeenkomst is vastgelegd, kan elk van de partijen de Overeenkomst door middel van een aangetekend schrijven buiten rechte geheel of gedeeltelijk ontbinden, indien de andere partij in verzuim is dan wel nakoming blijvend of tijdelijk onmogelijk is.
- 21.2 Indien één der partijen gedurende een bij de Overeenkomst te bepalen periode ten gevolge van overmacht haar verplichtingen op grond van de Overeenkomst niet kan nakomen, heeft de andere partij het recht de Overeenkomst door middel van een aangetekend schrijven met onmiddellijke ingang buiten rechte geheel of gedeeltelijk te ontbinden, zonder dat daardoor enig recht op schadevergoeding zal ontstaan.
- 21.3 In geval van overmacht gaan partijen niet eerder tot ontbinding over dan na het verstrijken van een termijn van 15 Werkdagen, tenzij partijen een andere termijn overeenkomen.

- 21.4 Opdrachtgever kan, zonder enige aanmaning of ingebrekestelling, met onmiddellijke ingang buiten rechte de Overeenkomst door middel van een aangetekend schrijven ontbinden, indien Opdrachtnemer (voorlopige) surseance van betaling aanvraagt of hem (voorlopige) surseance van betaling wordt verleend, Opdrachtnemer zijn faillissement aanvraagt of in staat van faillissement wordt verklaard, de onderneming van Opdrachtnemer wordt geliquideerd, Opdrachtnemer zijn onderneming staakt, op een aanmerkelijk deel van het vermogen van Opdrachtnemer beslag wordt gelegd, Opdrachtnemer een fusie of splitsing aangaat of wordt ontbonden, dan wel Opdrachtnemer anderszins niet langer in staat moet worden geacht de verplichtingen uit de Overeenkomst na te kunnen komen.
- 21.5 Opdrachtgever kan voorts de Overeenkomst door middel van een aangetekend schrijven te allen tijde opzeggen. Tussen Opdrachtgever en Opdrachtnemer zal alsdan afrekening plaatsvinden op basis van de door de Opdrachtnemer ter zake van de uitvoering van de onderhavige opdracht verrichte Diensten en in redelijkheid gemaakte kosten en van de voor de uitvoering van de opdracht in redelijkheid voor de toekomst reeds aangegane verplichtingen. Opdrachtgever hoeft Opdrachtnemer op generlei wijze anderszins schadeloos te stellen voor de gevolgen van de opzegging van de Overeenkomst.

22. Behoud recht nakoming te vorderen

Het nalaten door één van de partijen om binnen een in de Overeenkomst genoemde termijn nakoming van enige bepaling te verlangen, tast het recht om alsnog nakoming te verlangen niet aan tenzij de desbetreffende partij uitdrukkelijk en schriftelijk met de niet-nakoming heeft ingestemd.

VII DIVERSEN

23. Intellectuele eigendomsrechten

- 23.1 Alle intellectuele eigendomsrechten die kunnen of zullen kunnen worden uitgeoefend - waar en wanneer dan ook - ten aanzien van de resultaten van de verrichte Diensten die Opdrachtnemer voor Opdrachtgever verricht, berusten bij Opdrachtgever. Deze rechten worden op grond van de Overeenkomst door Opdrachtnemer op het moment van het ontstaan daarvan aan Opdrachtgever overgedragen, welke overdracht door Opdrachtgever reeds nu voor alsdan wordt aanvaard.
- 23.2 Voor zover de resultaten, bedoeld in het eerste lid, tot stand komen met gebruikmaking van reeds bestaande, niet aan Opdrachtgever toekomende intellectuele eigendomsrechten, verleent Opdrachtnemer aan Opdrachtgever een niet-exclusief gebruiksrecht van onbepaalde duur. Opdrachtnemer garandeert in dat geval gerechtigd te zijn tot het verlenen van vorenbedoeld gebruiksrecht.
- 23.3 Voor zover voor de overdracht van de rechten, bedoeld in het eerste lid, een nadere akte zou zijn vereist, machtigt Opdrachtnemer Opdrachtgever reeds nu voor alsdan onherroepelijk om zodanige akte op te maken en namens Opdrachtnemer te ondertekenen, onverminderd de verplichting van Opdrachtnemer om op eerste verzoek

van Opdrachtgever aan de overdracht van deze rechten medewerking te verlenen, zonder daarbij voorwaarden te kunnen stellen. Opdrachtnemer machtigt voor zover nodig Opdrachtgever hierdoor onherroepelijk om de overdracht van deze intellectuele eigendomsrechten in de desbetreffende registers te doen in- of overschrijven.

- 23.4 Indien tussen partijen verschil van mening bestaat over intellectuele eigendomsrechten ten aanzien van de resultaten van de verrichte Diensten wordt er, behoudens tegenbewijs, van uitgegaan dat die rechten bij Opdrachtgever berusten. In alle gevallen mag Opdrachtgever het bij de Overeenkomst beoogde gebruik van de uitkomst van de resultaten maken.
- 23.5 Opdrachtnemer doet hierbij afstand jegens Opdrachtgever van alle eventueel aan hem, Opdrachtnemer, toekomende zogenaamde persoonlijkheidsrechten als bedoeld in de Auteurswet 1912, in de mate als de toepasselijke regelgeving zodanige afstand toelaat. Opdrachtnemer doet, hiertoe gevolmachtigd, ook namens het aan zijn zijde betrokken Personeel, afstand jegens Opdrachtgever van alle eventueel aan deze personeelsleden toekomende persoonlijkheidsrechten, in de mate als de toepasselijke regelgeving zodanige afstand toelaat.
- 23.6 Opdrachtnemer mag de resultaten van de verrichte Diensten in generlei vorm aan derden beschikbaar stellen, noch hierover aan derden enige inlichting te verschaffen, tenzij Opdrachtgever uitdrukkelijk toestemming hiervoor heeft verleend. Opdrachtgever kan aan deze toestemming voorwaarden verbinden.
- 23.7 Opdrachtnemer vrijwaart Opdrachtgever tegen aanspraken van derden ter zake van (eventuele) inbreuk op intellectuele eigendomsrechten van die derden, vergelijkbare aanspraken met betrekking tot kennis, ongeoorloofde mededinging en dergelijke daar- onder begrepen. Opdrachtnemer verplicht zich tot het op zijn kosten treffen van alle maatregelen die kunnen bijdragen tot voorkoming van stagnatie en tot beperking van de te maken extra kosten en/of te lijden schade als gevolg van bedoelde inbreuken.
- 23.8 Onverminderd het hiervoor bepaalde kan Opdrachtgever, indien derden Opdrachtgever ter zake van schending van intellectuele eigendomsrechten aansprakelijk stellen, de Overeenkomst schriftelijk, buiten rechte, geheel of gedeeltelijk ontbinden. Van zijn recht tot ontbinding van de Overeenkomst zal Opdrachtgever geen gebruik maken dan na voorafgaand overleg met Opdrachtnemer.

24. Overdracht rechten en verplichtingen uit de Overeenkomst

Partijen mogen de uit de Overeenkomst voortvloeiende rechten en verplichtingen niet zonder toestemming van de andere partij aan een derde overdragen. Toestemming wordt niet zonder redelijke grond geweigerd. Partijen kunnen daaraan voorwaarden verbinden.

25. Verzekering

- 25.1 Opdrachtnemer heeft zich adequaat verzekerd en zal zich adequaat verzekerd houden voor de navolgende risico's:
- a. beroepsaansprakelijkheid (risico's die voortvloeien uit Beroepsfouten);

- b. bedrijfsaansprakelijkheid (waaronder aansprakelijkheid voor schade toegebracht aan personen of zaken die eigendom zijn van Opdrachtgever);
- c. verlies van en schade aan bedrijfsinventaris (waaronder door brand en diefstal), inclusief de zaken die eigendom zijn van Opdrachtgever.

- 25.2 Opdrachtnemer legt op verzoek van Opdrachtgever onverwijld (een gewaarmerkt afschrift van) de polissen en de bewijzen van premiebetaling ter zake van de in het eerste lid bedoelde verzekeringen dan wel een verklaring van de verzekeraar betreffende het bestaan van deze verzekeringen en het betaald zijn van de premie over. Opdrachtnemer beëindigt niet zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Opdrachtgever de verzekeringsovereenkomsten dan wel de condities waaronder deze zijn aangegaan. Evenmin wijzigt Opdrachtnemer het verzekerde bedrag ten nadele van Opdrachtgever zonder bedoelde toestemming. De door Opdrachtnemer verschuldigde verzekeringspremies worden geacht in de overeengekomen prijzen en tarieven te zijn begrepen.
- 25.3 Opdrachtnemer cedeert bij voorbaat aan Opdrachtgever alle aanspraken op uitkeringen van verzekeringspenningen, als bedoeld in het eerste lid en voor zover betrekking hebbende op schade, waarvoor Opdrachtnemer op grond van de Overeenkomst jegens Opdrachtgever aansprakelijk is. Opdrachtnemer verplicht zich om deze cessie schriftelijk ter kennis van zijn verzekeraar te brengen en hiervan een afschrift aan Opdrachtgever te zenden, onverminderd de bevoegdheid van Opdrachtgever om hiervan aan deze verzekeraar melding te doen.
- 25.4 Verzekeringspenningen die door verzekeringsmaatschappijen rechtstreeks aan Opdrachtgever worden uitbetaald, worden in mindering gebracht op de door Opdrachtnemer voor het verzekerde voorval aan Opdrachtgever te betalen schadevergoeding.
26. Overname van Personeel, omkoping, belangenverstrengeling
- 26.1 Partijen zullen zonder toestemming van de wederpartij, tijdens de uitvoering van de Overeenkomst en binnen één jaar na beëindiging daarvan, geen personeel van de wederpartij in dienst nemen of met dat personeel over Indiensttreding onderhandelen. Deze toestemming wordt niet zonder redelijke grond onthouden.
- 26.2 Partijen zullen aan elkaar noch aan derden aanbieden, noch van elkaar of derden vragen, accepteren of toegezegd krijgen, voor henzelf of enige andere partij, enige schenking, beloning, compensatie of profijt van welke aard dan ook die uitgelegd kan worden als een onwettige praktijk. Een dergelijke praktijk kan reden zijn voor gehele of gedeeltelijke ontbinding van de Overeenkomst.
- 26.3 Indien blijkt dat een lid van het Personeel van Opdrachtgever een al dan niet betaalde nevenfunctie vervult bij Opdrachtnemer of ten tijde van de onderhandelingen over de totstandkoming van de Overeenkomst heeft vervuld, zonder dat Opdrachtgever daarover vóór het sluiten van de Overeenkomst is ingelicht, kan Opdrachtgever de Overeenkomst zonder Ingebrekestelling met onmiddellijke ingang ontbinden zonder tot enige schadevergoeding te zijn gehouden.

- 26.4 Opdrachtnemer betreft geen personen, anders dan met toestemming van Opdrachtgever, bij de uitvoering van de Overeenkomst die in een periode van twee jaar voorafgaand aan de werkzaamheden bij Opdrachtgever in dienst zijn geweest.

27. Nietige en vernietigde bepalingen

Indien één of meer bepalingen van de Voorwaarden of de Overeenkomst nietig blijken te zijn of door de rechter vernietigd worden, behouden de overige bepalingen van de Voorwaarden of de Overeenkomst hun rechtskracht. Partijen zullen over de nietige of vernietigde bepalingen overleg voeren teneinde een vervangende regeling te treffen. De vervangende regeling zal de strekking van de Voorwaarden of de Overeenkomst niet aantasten.

28. Vervolgopdracht

Opdrachtnemer kan aan de Overeenkomst geen enkel recht ontleen voor de verkrijging van een vervolgopdracht.

29. Melding in publicaties of reclame-uitingen

Opdrachtnemer maakt in publicaties of reclame-uitingen geen melding van de opdrachtverlening en gebruikt de naam van Opdrachtgever niet als referentie dan na toestemming van Opdrachtgever.

30. Voortdurende verplichtingen

Verplichtingen die naar hun aard bestemd zijn om ook na afloop van de Overeenkomst voort te duren, behouden nadien hun werking. Tot deze verplichtingen behoren onder meer: vrijwaring voor schending van intellectuele eigendomsrechten, geheimhouding, cessie van verzekeringspenningen, geschillenbeslechting, domiciliekeuze en toepasselijk recht.

31. Geschillen en toepasselijk recht

- 31.1 Ieder geschil tussen partijen ter zake van de Overeenkomst zal bij uitsluiting worden voorgelegd aan de daartoe bevoegde rechter in het arrondissement Den Haag, tenzij partijen alsnog een andere vorm van geschillenbeslechting zullen overeenkomen.

- 31.2 Op de Overeenkomst is Nederlands recht van toepassing.

- + - + - + - + -

7

[REDACTED]

Van: [REDACTED]
Verzonden: donderdag 22 mei 2008 9:26
Aan: M. H. M. (Maurice) Schellekens (m.h.m.schellekens@uvt.nl)
CC: [REDACTED]
Onderwerp: RE: adres

Beste Maurice,

Hartelijk dank voor je concept-rapport. We hebben dit uitgezegt bij enkele collega's voor een kritische blik, en hopen donderdag hierover te kunnen terugkoppelen aan jou. Berend stuurt vandaag alvast een initiële reactie.

Zoals aangekondigd vragen we naast collega's ook een reactie bij de heren Quaedvlieg [REDACTED]. We zullen je hierover ook op de hoogte houden.

Hartelijke groet,

[REDACTED]

----- Original Message -----
From: M.H.M. Schellekens <M.H.M.Schellekens@uvt.nl>
To: [REDACTED]
Sent: Mon May 19 11:23:42 2008
Subject: RE: adres

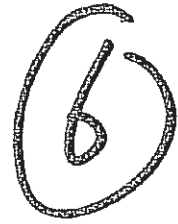
5

Beste [REDACTED]

Bijgaand tref je mijn concept voor het analoge-kabel-onderzoek aan. Het is behoorlijk pittige materie gebleken. Ik ben benieuwd wat je ervan vindt.

met vriendelijke groet,

Maurice.

Wederkoop op de kabel en het auteursrechtelijke openbaarmakingsbegrip

Onderzoek t.b.v. het
Ministerie van
Economische Zaken

Maurice Schellekens

Universiteit van Tilburg
TILT – Centrum voor Recht, Technologie en Samenleving
Postbus 90153
5000 LE Tilburg
<m.h.m.schellekens@uvt.nl>

mei 2008

Inleiding

In het kader van de telecommunicatiewet kan aan kabelmaatschappijen de verplichting worden opgelegd om (een deel van) hun programmapakket te wederverkopen. Degene aan wie het pakket wordt verkocht – de alternatieve aanbieder – biedt dit pakket aan aan de consument. Auteursrechtelijk bezien is de vraag of wederverkoop leidt tot een nieuwe openbaarmaking. Deze situatie vertoont enige gelijkenis met bekende situaties van secundaire openbaarmakingen, maar ook duidelijke verschillen. Zo is er bijvoorbeeld maar een fysieke openbaarmakingshandeling en wordt het publiek ook maar met een fysieke dienst bereikt. Onduidelijk is of er in de zin art. 12 lid 6 Aw sprake is van een openbaarmaking door een en hetzelfde organisme. Analoge situaties die gemakkelijk over te zetten zijn naar het onderhavige probleem lijken er niet te zijn. Het antwoord op bovenstaande vraag is van belang om te kunnen bezien of de wederverkoopplicht conditioneel dan wel ongeconditioneerd kan worden geëffectueerd.

Dit leidt tot de volgende doelstelling van het voorgestelde onderzoek: het – voor zover mogelijk – in kaart brengen van het positieve recht met betrekking tot onderstaande vraagstelling.

De vraagstelling die centraal staat is: levert wederverkoop van een (deel van een) programmapakket een nieuwe openbaarmaking op?

Onderzoeksvragen

Ten einde de centrale vraagstelling te onderzoeken, is het in de eerste plaats aangewezen te inventariseren welke feiten potentieel als afzonderlijke openbaarmakingen zouden kunnen worden aangemerkt. Op basis van die feitelijke inventarisatie kan dan onderzocht worden of de onderscheiden feiten daadwerkelijk openbaarmakingen in de zin van de auteurswet opleveren.

Op basis van de feitelijke situatie zoals in de inleiding beschreven kunnen drie feitencomplexen onderscheiden worden, te weten:

1. De traditionele beschikbaarstelling aan het publiek van een programmapakket door de kabelmaatschappij zonder wederverkoop.
2. De wederverkoop van een programmapakket door de kabelmaatschappij aan een alternatieve aanbieder in combinatie met het doorleiden van het signaal cq niet uitfilteren van een signaal naar abonnees van de alternatieve aanbieder.
3. Het aanbod van de alternatieve aanbieder aan het publiek van een programmapakket in combinatie met het desgevallend gestand doen van dat aanbod.

Dat de feiten sub 1. in auteursrechtelijke zin een openbaarmaking opleveren is niet omstreden en wordt hier verder als vaststaand aangenomen. De resterende vragen worden als volgt behandeld:

- Leveren de feiten sub 3 alleen of in combinatie met de feiten sub 2 een openbaarmaking op?
- Leveren de feiten sub 2. en 3. een aparte openbaarmaking op ten opzichte van de feiten sub 1.?

De afzonderlijke 'openbaarmakingen'

De alternatieve aanbieder

Maakt de alternatieve aanbieder al dan niet samen met de kabelmaatschappij de in programmapakket besloten werken openbaar? Kern van het auteursrechtelijke openbaar maken is dat 'het werk op de een of andere manier ter beschikking van een publiek wordt gesteld'.¹ Is dit wat de alternatieve aanbieder doet? De alternatieve aanbieder biedt eindgebruikers de mogelijkheid een programmapakket via hem af te nemen. Indien een eindgebruiker op zijn aanbod ingaat is de alternatieve aanbieder ervoor verantwoordelijk dat de eindgebruiker daadwerkelijk het programmapakket kan ontvangen. De alternatieve aanbieder onderhoudt de nodige contacten met de eindgebruiker en de betalingen van de eindgebruiker vinden ook plaats aan de alternatieve aanbieder. Daarmee is de alternatieve aanbieder in juridische en economische zin inderdaad degene die het programmapakket beschikbaar maakt. Alleen in technische zin leunt de alternatieve aanbieder zwaar

¹ Spoor, Verkade en Visser 2005, p.177.

op de kabelaar die het daadwerkelijke transport van de signalen verzorgt via welke het programma-aanbod de eindgebruiker bereikt. Dat laatste doet niet af aan het openbaarmakerschap van de alternatieve aanbieder. In de rechtspraak over het openbaar maken door het verspreiden van fysieke exemplaren is uitgemaakt dat het enkele aanbod aan een publiek om desgevraagd tot verhuur of levering over te gaan al voldoende is om van openbaar maken in de zin van de auteurswet te spreken.² Het lijkt dan ook niet vergezocht om aan te nemen dat ook een aanbod om tot immateriële openbaarmaking over te gaan ook als openbaar maken is aan te merken.

De kabelaar

Een vervolgvraag is hoe de rol van de kabelaar hierbij geduid moet worden. Is de kabelaar slechts een technisch steunverlener aan de alternatieve aanbieder of is hij mede-openbaarmaker? Beide opties worden hier nader onder de loep genomen.

Kan de kabelaar gezien worden als iemand die wel een exploitatiehandeling verrichting maar die niettemin geen openbaarmaking pleegt? Er bestaan een aantal voorbeelden van situaties waarin een actor een exploitatiehandeling verricht die echter geen openbaarmaking oplevert.

Een voorbeeld is satelliettransmissie van de signalen die een televisieprogramma coderen tussen twee grondstations. De zaak *Buma/UPC* betrof een dergelijke transmissie. De betreffende signalen waren dusdanig gecodeerd dat zij alleen met een professionele decoder gedecrypt konden worden. Het Hof in Amsterdam nam aan dat hier geen sprake was van een openbaarmaking omdat de signalen (anders dan de programma's die zij coderen) niet voor het publiek bestemd waren.³ In de casus die in dit onderzoek centraal staat zijn de signalen die de kabelaar doorgeeft juist wel bestemd voor het publiek. De analogie met een satelliettransmissie als hiervoor bedoeld kan de kabelaar dus niet baten.

Een andere mogelijke analogie is die van de Internet service provider. De rechtbank te Amsterdam ziet in de typische activiteiten van een Internet service provider geen openbaarmaking. Zij onderbouwt dat als volgt:⁴

De rechtbank stelt voorop dat de activiteiten van de Service Providers waar het in deze zaak om gaat zijn beperkt tot het doorgeven van informatie van en/of aan haar gebruikers en de opslag van die informatie. De Service Providers selecteren de informatie niet en bewerken haar evenmin. Zij verschaffen slechts de technische faciliteiten teneinde openbaarmaking door anderen mogelijk te maken. Met haar president (in diens kort geding-vonnis van 12 maart 1996) is de rechtbank van oordeel dat de Service Providers onder deze omstandigheden niet zelf openbaarmaken maar slechts gelegenheid geven tot openbaarmaking.

Het meest in het oogspringende verschil met de kabelaar is dat laatstgenoemde zijn eigen aanbod aan programma's geheel of gedeeltelijk beschikbaar maakt voor de alternatieve aanbieder. Daarmee is hij de facto medebepalend voor het programma-aanbod van de alternatieve aanbieder. Daarnaast verdient hij ook rechtstreeks aan de beschikbaarstelling van zijn programmapakket aan de alternatieve aanbieder. Het feit dat hij een programmapakket wederverkoopt (en niet slechts signalen doorvoert) maakt het aannemelijk de kabelaar te zien als mede-openbaarmaker naast de alternatieve aanbieder. Het feit dat de kabelaar handelt op basis van juridische plicht kan hem in auteursrechtelijk opzicht niet baten. Kabelaars hebben bijvoorbeeld ook nooit mediarechtelijke must-carry rules in kunnen roepen tegen rechthebbenden.

De kabelaar als mede-openbaarmaker

De kabelaar geeft het signaal dat het programmapakket van de alternatieve aanbieder draagt door aan eindgebruikers. Bovendien heeft de kabelaar is de facto invloed op het programma-aanbod dat de alternatieve aanbieder aan zijn abonnees aanbiedt. De alternatieve aanbieder deelt in wezen het programma-aanbod van de kabelaar en kan hooguit er voor kiezen bepaalde programma's die de kabelaar voert niet aan te bieden. Hier staat tegenover dat de kabelaar een ding niet doet en dat is het alternatieve aanbod in economische zin aanbieden aan het publiek van eindgebruikers. Juist omdat er maar een alternatieve dienst aan het publiek wordt aangeboden en beide partijen nauw verweven activiteiten verrichten om tot dat aanbod te komen zou ik hier maar een openbaarmaking willen aannemen. Dat is ook in overeenstemming met de uitputtingsregel die in geval van reguliere fysieke verspreiding ook slechts toelaat dat het openbaarmakingsrecht een keer wordt uitgeoefend. De kabelaar en alternatieve aanbieder zijn dan gezamenlijk openbaarmaker.

De kabelaar met twee petten op

² HR 16 december 1988 NJ 1987, 613 en Pres. Rb. Utrecht 21 april 1994, IER 1995, nr. 7.

³ Hof Amsterdam 29 juni 2006, LJN: AZ1423. het Hof grijpt hierbij terug op het *Lagardère*-arrest van het Luxemburgse Hof van Justitie (HvJEG 14 juli 2005, zaak C-192/04).

⁴ Rb. Amsterdam 9 juni 1999, LJN, AA1039.

Het resultaat van een openbaarmaking is mogelijk nog langs andere weg te bereiken, en wel door onderscheid te maken naar de verschillende rollen die de kabelaar in verband met het alternatieve aanbod vervult. Enerzijds is hij als het ware toeleverancier. Hij verkoopt een programmapakket aan de alternatieve aanbieder. Anderzijds verzorgt de kabelaar de levering van het signaal aan de abonnees van de alternatieve aanbieder. Als je die rollen strikt splitst dan zou de kabelaar wellicht helemaal geen openbaarmaker zijn. Als transporteur van signaal zou hij zich kunnen beroepen op de analogie met de ISP. Als toeleverancier belevt hij geen publiek van eindgebruikers, zodat hij zich wat dat betreft op Buma/UPC zou kunnen beroepen. Niettemin acht ik deze weg om tot een openbaarmakerschap in verband met het alternatieve aanbod te komen een stuk onzekerder. In de eerste plaats is wellicht niet heel erg overtuigend de rollen van de kabelaar te splitsen nu die juist gegeven de analoge technologie zo nauw verweven zijn. In de tweede plaats betreft de casus BUMA/UPC een geval van signaaltransport. Het is niet evident dat dat een situatie is die vergelijkbaar is met die van de kabelaar die immers een programmapakket wederverkoopt.

Conclusie openbaarmakerschap van de kabelaar en de alternatieve aanbieder

In wezen is er sprake van een feitelijke openbaarmaking. Daarbij verrichten zowel de kabelaar als de alternatieve aanbieder belangrijke openbaarmakingsactiviteiten. De alternatieve aanbieder is degene die de programmapakketten in juridische en economische zin aan het publiek aanbiedt. De kabelaar is degene het programmapakket (en dus niet slechts capaciteit op de kabel) wederverkoopt aan de alternatieve aanbieder en de feitelijke beschikbaarstelling aan het publiek van eindgebruikers realiseert. Daarmee lijkt er sprake te zijn van een gezamenlijk openbaarmakerschap. Juist het feit dat er in technische zin maar een aanbod is versterkt die conclusie nog. Een en ander impliceert dat er voor het alternatieve aanbod ook slechts een licentie benodigd is.

De verhouding tussen het eigen aanbod van de kabelaar en het alternatieve aanbod

De hoofdvraag die hier beantwoord moet worden is of het aanbod van de kabelaar en dat van de alternatieve aanbieder als twee losstaande openbaarmakingen moeten worden gezien dan wel of er ook sprake kan zijn van een enkelvoudige openbaarmaking. Naar de eindgebruikers toe wordt het aanbod van de kabelaar zelf gepresenteerd als een ander aanbod dan dat van de alternatieve aanbieder. Dat lijkt in eerste instantie te wijzen op twee afzonderlijke openbaarmakingen. De onderliggende technische werkelijkheid laat echter een ander beeld zien: hier is juist sprake van een gemeenschappelijke beschikbaarstelling van de programmapakketten. Er is technisch gezien sprake van één beschikbaarstelling met hooguit de mogelijkheid dat sommige kanalen in het alternatieve aanbod uitgefilterd worden. Juist die eenheid van technische beschikbaarstelling doet de vraag rijzen of hier niet sprake is van 'openbaarmakingen' door hetzelfde organisme, als bedoeld in art. 12 lid 6 Aw: Als afzonderlijke openbaarmaking wordt niet beschouwd de gelijktijdige uitzending van een in een radio- of televisieprogramma opgenomen werk door hetzelfde organisme dat dat programma oorspronkelijk uitzendt.

Auteursrechtelijk gezien, is er sprake van slechts een openbaarmaking indien de onderliggende 'openbaarmakingen' door een en hetzelfde *organisme* geschieden. Dit is reden het organisme begrip nader onder de loep te nemen. De bepaling van art. 12 lid 6 Aw vloeit voort uit art. 11bis lid 1 sub ii Berner Conventie:

- (1) Authors of literary and artistic works shall enjoy the exclusive right of authorizing:
- (ii) any communication to the public by wire or by rebroadcasting of the broadcast of the work, when this communication is made by an organization other than the original one;

Wat nu moet onder 'an organisation other than the original one' en 'hetzelfde organisme' verstaan worden? Met betrekking tot eerstgenoemd begrip, melden Ricketson en Ginsburg in hun gezaghebbend werk over de Berner Conventie slechts:⁵

The right covers all kinds of third-party secondary transmissions, whether by cable or other form of wired communication, as well as by rebroadcasting.

Dat verduidelijkt niet veel, behalve dan misschien dat redelijk makkelijk aangenomen wordt dat er sprake is van een andere organisatie. De Nederlandse regering heeft destijds bij de totstandkoming van het artikel dat we nu als art. 12 lid 6 Aw kennen in de Memorie van Toelichting aangegeven.⁶

⁵ Ricketson & Ginsburg 2006a, p. 726.

⁶ Bijl. Hand. T.K. 1964-1965, 7877, nr. 3, p. 3.

Het woord 'organisme' is gekozen teneinde duidelijk te doen uit komen dat het hier gaat om het complex van lichamen dat hier te lande betrokken is bij het tot stand brengen van een uitzending.

Dat lijkt te duiden op een wat ruimer organisme-begrip: er kan kennelijk ook een complex van lichamen onder vallen. De reden van de regering om voor een ruim organisme begrip te kiezen was allicht dat men wilde voorkomen dat kijkers naast de in het destijdsde kijk- en luistergeld begrepen auteursrechtvergoeding voor de primaire uitzending 'nog eens' zouden moeten betalen voor de ontvangst via een centrale of gemeenschappelijke antenne-Instelling (hierna: CAI resp. GAI). In de parlementaire geschiedenis en ook daarbuiten heeft zich enige discussie over het organisme begrip ontsponnen.⁷ Uiteindelijk bleek dat onder complex van lichamen slechts het samenstel van omroepvereniging, NOS, PTT en Nozema (exploitant van de zender) te begrijpen was. De kabelnetwerken (zoals GAI en CAI) vielen er buiten en behoeven aparte toestemming van de rechthebbende voor de doorgifte van de programma's waarin beschermde werken zijn opgenomen. Het belangrijkste argument lijkt geweest te zijn dat een ruimere uitleg van organisme niet conform de Berner Conventie zou zijn geweest en aldus aanleiding had kunnen geven tot verschillende behandeling van Nederlandse en buitenlandse rechthebbenden; laatstgenoemden zouden zich immers op de Berner Conventie hebben kunnen beroepen, een mogelijkheid die voor Nederlandse rechthebbenden niet open staat.

Het begrip uitzenden

Behalve het begrip organisme bevat de bepaling nog een begrip dat nader onderzoek vergt, nl. het woord 'uitzendt'. Het woord 'uitzendt' in art. 12 lid 6 Aw lijkt te duiden op een ether- of satellietuitzending. Als die uitleg van uitzending aangenomen zou worden zou het complex van kabelaar en alternatieve aanbieder niet als een organisme aangemerkt kunnen worden. Is datgene wat de kabelaar doet wel een uitzending? Art. 12 lid 1 sub 5 Aw lijkt aan een ruime ook bedrade communicatie omvattende interpretatie niet in de weg te staan. Het omschrijft een van de wijzen waarop een auteursrechtelijke openbaarmaking kan plaatsvinden als volgt:

het uitzenden van een in een radio- of televisieprogramma opgenomen werk door middel van een satelliet of een andere zender of een omroepnetwerk als bedoeld in artikel 1, onderdeel q, van de Mediawet.⁸

Taalkundig lijkt de zin te suggereren dat uitzenden ook via een omroepnetwerk kan plaatsvinden. De vraag is echter of deze interpretatie Berner toetsing kan doorstaan. De term 'broadcast' wordt niet gedefinieerd in de Berner Conventie, maar Ricketson en Ginsburg namen aan dat 'broadcast' beperkt is tot draadloze transmissie.⁹ Deze aanname wordt versterkt door definities van 'broadcast' in art. 3(f) van het Verdrag van Rome over naburige rechten ('transmission by wireless means for public reception of sounds or images and sounds') en in art. 2(f) WIPO Performances and Phonograms Treaty (WPPT) :

(f) "broadcasting" means the transmission by wireless means for public reception of sounds or of images and sounds or of the representations thereof; such transmission by satellite is also "broadcasting"; transmission of encrypted signals is "broadcasting" where the means for decrypting are provided to the public by the broadcasting organization or with its consent;

De vraag is wat de implicaties zijn als aangenomen wordt dat het Berner begrip broadcast beperkt is tot draadloze communicatie. Gegeven het feit dat art. 11 bis BC een artikel is dat exclusieve rechten 'toekent' zou het op zich geen kwaad kunnen indien een nationale auteurswet daar boven uitgaat en ruimere rechten schept. De minimumrechten die de Berner Conventie beoogt te garanderen komen daarmee niet onder druk. In die zin zou het Nederlandse begrip uitzenden ruimer kunnen opvatten. Niettemin blijft enige twijfel bestaan omdat hier art. 12 lid 6 Aw (voor de een-organisme-situatie) wordt benut om de rechten te beperken.

Toepasselijkheid van art. 12 lid 6 Aw

Het effect van art. 12 lid 6 Aw is dat in daar omschreven omstandigheden twee openbaarstellingen door wetsduiding samenklappen tot één openbaarstelling. Zou dat ook in de wederverkoopcasus het geval kunnen zijn?

Hiervoor is het volgende gebleken. De openbaarstellingen die mogelijk samenklappen zijn het eigen aanbod van de kabelaar enerzijds en het aanbod van een alternatieve aanbieder anderzijds.

⁷ Voor een uitgebreide beschrijving, zie Morn 1990, p. 26-34.

⁸ Art. 1 sub q Mediawet luidt: omroepnetwerk: elektronisch communicatienetwerk als bedoeld in artikel 1.1, onderdeel e, van de Telecommunicatiewet, dat wordt gebruikt om, hooudzakelijk met gebruik van kabels, programma's te verspreiden;

⁹ Ricketson & Ginsburg 2006a, p. 732.

Laatstgenoemd aanbod kan gekwalificeerd worden als een gezamenlijke openbaarmaking van de kabelaar en de alternatieve aanbieder. Over het begrip organisme is weinig bekend, maar een complex van omroep en kabelaar valt daar niet onder. De primaire openbaarmaker verzorgt een uitzending en een eventueel daarin besloten liggende eis van draadloosheid zou problematisch zijn als de kabelaar als primaire openbaarmaker wordt aangemerkt.

Om een antwoord te formuleren op de vraag of de wederverkoop casus onder art. 12 lid 6 Aw te brengen is zal ik drie aspecten uitlichten: een feitelijk/technisch perspectief, een economisch perspectief en een auteursrechtelijk perspectief.

Technisch perspectief

In technisch perspectief, is er maar een actor die de diensten thuisbezorgt, en dat is de kabelaar. Hij is degene die het analoge signaal op het kabelnetwerk zet. Omdat er sprake is van een analog signaal vindt eventuele differentiatie aan de ontvangstkant plaats, bijvoorbeeld met decoders. Iedere alternatieve aanbieder zal zijn eigen decoders aan zijn abonnees verstrekken. Maar ook hier zal de kabelaar als spin in het web een coördinerende rol hebben, omdat hij degene is die over de versleuteling van het signaal gaat.

Economisch perspectief

Het opleggen van een verplichting tot wederverkoop gebeurt met het doel concurrentie op de analoge kabel mogelijk te maken. Daarin ligt eigenlijk al besloten dat er economisch gezien sprake is van een afzonderlijk aanbod van de kabelaar en de alternatieve aanbieder. In economische zin is er dan niet een actor die auteursrechtelijk relevante diensten aanbiedt, maar er zijn twee of meer met elkaar concurrerende aanbieders. De gebruikelijke gang van zaken is dat iedere aanbieder afzonderlijk verantwoordelijk is om de rechten te regelen. Wellicht dat gezegd zou kunnen worden dat de aanbieders geen nieuw publiek bedienen. De kabelaar en de nieuwe alternatieve aanbieders vissen in dezelfde vijver. Omdat het in wezen om 'hetzelfde' publiek gaat zou het onpraktisch zijn als alle aanbieders ieder afzonderlijk met rechthebbenden om tafel zouden moeten gaan zitten. Vanuit het perspectief van de kabelaaars en alternatieve aanbieders zou dat zelfs ongewenst zijn, omdat te verwachten is dat vele kleine partijen die ieder afzonderlijk met rechthebbenden gaan onderhandelen minder sterk staan dan een of een beperkt aantal grote kabelaaars. Het argument van 'geen nieuw publiek' is door de Hoge Raad echter nooit geaccepteerd (veelal met een beroep op de Berner Conventie). Bij de totstandkoming van art. 11 bis BC is gedebatteerd over de vraag of het 'nieuw publiek' criterium in het artikel opgenomen zou kunnen worden. Uiteindelijk is daarvan afgezien omdat het in de praktijk te moeilijk bepalen is of er sprake is van een nieuw publiek.¹⁰ Wat bovendien nog bedacht dient te worden is dat het – met geen nieuw publiek geassocieerde - dubbel betalen argument¹¹ hier niet opgaat: een abonnee neemt diensten af van of de kabelaar, of van de alternatieve aanbieder, maar niet van beide tegelijkertijd.

Auteursrechtelijk perspectief

Voor de beantwoording van de vraag of er sprake is van een organisme kan men ook kijken naar wie auteursrechtelijk als openbaarmakers gelden. Als dit dezelfde partijen zijn ligt aanneming van een organisme voor de hand. Zoals we hiervoor hebben gezien geldt de kabelaar als openbaarmaker van zijn eigen aanbod en als mede openbaarmaker van het aanbod van de alternatieve aanbieder. Het auteursrechtelijk perspectief biedt wel enige grond aan het aannemen van een organisme. Al blijft twijfel op zijn plaats de kabelaar alleen is een ander dan de kabelaar en alternatieve aanbieder gezamenlijk.

Conclusie

Is het aanbod van de kabelaar en dat van de alternatieve aanbieder te zien als afkomstig van een organisme? Het technisch en auteursrechtelijk perspectief geven wel enig grond om aan te nemen dat er sprake is van een organisme. Toch is de nodige twijfel op zijn plaats. Concurrerende aanbieders als een organisme zien blijft merkwaardig. De vraag is of het ook nodig is. Het toelaten van concurrentie op de analoge kabel, maakt de betreffende diensten waarschijnlijk aantrekkelijker voor consumenten. Dat kan aanleiding geven tot een grotere gebruiksfrequentie van de aldus verspreide TV-programma's.

¹⁰ Ficketson & Ginsburg 2006a, p.725-726.

¹¹ Visser 1997, p.139-140.

Zelfs als je op grond van art. 12 lid 6 Aw zou aannemen dat er maar een openbaarmaking door een organisme is dan is dat toch een andere openbaarmaking dan die van de kabelaar alleen (in de situatie voorafgaand aan de introductie van concurrentie). Dat zou dan toch sowieso aanleiding moeten zijn de licentie te heronderhandelen met de rechthebbenden.

De verantwoordelijkheid om voor een licentie te zorgen ligt dus bij de alternatieve aanbieder en de kabelaar gezamenlijk. Dat hangt het ervan af hoe de verplichting tot het wederverkopen van programmapakketten vormgegeven wordt. Indien dit een blanco plicht wordt om wie zich maar als alternatieve aanbieder aandient te bedienen dan zal de plicht geclausuleerd moeten worden. Indien er sprake is van het opleggen van een concrete plicht nadat zich een alternatieve aanbieder heeft aangediend, dan zal het wellicht aan de alternatieve aanbieder opgedragen kunnen worden om voorafgaand aan het opleggen van een plicht aan de kabelaar te zorgen voor de nodige licenties. Aan de kabelaar kan een beginsel een verplichting om een alternatieve aanbieder toe te laten opgelegd worden zonder voorwaarde dat hij ter zake voor de benodigde licenties moet zorgen. Niettemin kan het wel praktisch zijn dat er terzake van de licentiering enige coördinatie en samenwerking tussen de kabelaar en de alternatieve aanbieders plaatsvindt. Dat kan bijvoorbeeld gerealiseerd worden door gezamenlijk op te treden bij (her)onderhandeling van licenties.

Literatuurlijst

Hins 1991

A.W. Hins, *Ontvangstvrijheid en buitenlandse omroep* (dissertatie UvA), Deventer: Kluwer 1991.

Mom 1990

G.J.H.M. Mom, *Kabeltelevisie en auteursrecht. De auteursrechtelijke problemen rond kabeltelevisie* (dissertatie UvA), Lelystad: Koninklijke Vermande 1990.

Ricketson & Ginsburg 2006a

S. Ricketson and J.C. Ginsburg, *International Copyright and Neighbouring Rights. The Berne Convention and Beyond*, Oxford University Press 2006, Volume I.

Ricketson & Ginsburg 2006b

S. Ricketson and J.C. Ginsburg, *International Copyright and Neighbouring Rights. The Berne Convention and Beyond*, Oxford University Press 2006, Volume II.

Spoor, Verkade en Visser 2005

J.H. Spoor, D.W.F. Verkade en D.J.G. Visser, *Auteursrecht*, Serie Recht & Praktijk nr. 42, Deventer: Kluwer 2005.

Visser 1997

D.J.G. Visser, *Auteursrecht op toegang, De exploitatierechten van de auteur in het tijdperk van digitale informatie en netwerkcommunicatie* (dissertatie Leiden), Den Haag: VUGA 1997.

[REDACTED]

Van: [REDACTED]
Verzonden: maandag 26 mei 2008 11:26
Aan: 'm.h.m.schellekens@uvt.nl'
Onderwerp: opmerkingen onderzoek
Urgentie: Hoog
Bijlagen: Wederverkoopovk kabel rapport-opm.doc

Beste Maurice,

We hebben met belangstelling het onderzoeksrapport bekeken en van diverse collega's ([REDACTED]) heb ik de opmerkingen verzameld. Omdat [REDACTED] de opmerkingen direct in je stuk gemaakt heeft, voeg ik dat nu bij. De overige opmerkingen tref je in deze email. Hoewel er een redelijk aantal opmerkingen zijn, zijn we wel tevreden!

Aan jou het verzoek deze opmerkingen te bekijken en indien je er iets mee kan op basis daarvan het stuk aan te passen. Zoals je weet willen we het ook nog aan [REDACTED] Anton Quaadvlieg voorleggen. Omdat we een beetje schuiven in de planning is er enige ruimte. Indien je het prettig vindt om onze opmerkingen te verwerken voordat het naar [REDACTED] gaat dan verneem ik dat graag. Het zou er donderdag / vrijdag heen moeten.

Ik hoor graag van je!

[REDACTED]

Opmerkingen:

- 1) Algemene opmerking is dat de opbouw van het stuk nog wat verbetering behoeft.
- 2) Bij het onderscheiden van de drie perspectieven op pag 6 is de vraag of je het auteursrechtelijk perspectief wel zo moet noemen. Het komt op mij [REDACTED] over alsof dat de andere perspectieven meteen diskwalificeert, want we willen toch juist weten wat er vanuit auteursrechtelijk perspectief mogelijk is? Is het auteursrechtelijk perspectief niet veel meer de uitkomst van de weging van de andere perspectieven?
- 3) Bij het economisch perspectief vroeg ik [REDACTED] me af of je hier het perspectief van rechthebbenden zelf ook nog moet noemen. Immers, het auteursrecht is een verbodsrecht en rechthebbenden zouden er in theorie voor kunnen kiezen om niet via een bepaalde marktpartij openbaar te maken.
- 4) In de conclusie staat dat het toelaten van concurrentie kan leiden tot grotere gebruikersintensiteit van de verspreide TV programma's. Bij deze veronderstelling zijn wel kanttekeningen te plaatsen, omdat de kabel op dit moment over een groot marktaandeel beschikt. Wederverkoop zal vooral tot gevolg hebben dat mensen overstappen naar een nieuwe aanbieder (wederverkoper).

[REDACTED]
Ministerie van Economische Zaken
Directoraat-Generaal voor Energie en Telecom
Directie ICT & Toepassingen

tel.: 070 - 379. [REDACTED]
fax: 070 - 379.82.70
email: [REDACTED]

Wederverkoop op de kabel en
het auteursrechtelijke
openbaarmakingsbegrip

Onderzoek t.b.v. het
Ministerie van
Economische Zaken

Maurice Schellekens

Universiteit van Tilburg
TILT - Centrum voor Recht, Technologie en Samenleving

Postbus 90153
5000 LE Tilburg
<m.h.m.schellekens@uvt.nl>

mei 2008

Centrum voor Recht, Technologie en Samenleving

Postbus 90153 • 5000 LE Tilburg • Bezoekadres > Warandelaan 2 • Tilburg •
Telefoon 013 466 81 99 • www.uvt.nl/tilt/

Inleiding

In het kader van de Telecommunicatiewet zou aan kabelmaatschappijen de verplichting kunnen worden opgelegd om (een deel van) hun programmapakket te wederverkopen. Of dat mogelijk en wenselijk is, is onder meer afhankelijk van de vraag of het auteursrecht zich niet verzet tegen een dergelijke verplichting. Degene aan wie het pakket wordt verkocht - de alternatieve aanbieder - biedt dit pakket aan aan de consument. Auteursrechtelijk

Verwijderd: telecommunica
tiewet
Verwijderd: kan

bezien is de vraag of wederverkoop leidt tot een nieuwe openbaarmaking. Deze situatie vertoont enige gelijkenis met bekende situaties van secundaire openbaarstellingen, maar ook duidelijke

verschillen. Zo is er bijvoorbeeld maar één fysieke openbaarmakingshandeling en wordt het publiek

Verwijderd: een

ook maar met één fysieke dienst bereikt [hier wordt er geconcludeerd dat er sprake is van één fysieke openbaarmakingshandeling en één fysieke dienst. Dat is toch onderwerp van onderzoek?] ~~een~~; behoeft blijkbaar verduidelijking; men koppelt de woorden openbaarmaking en publiek direct aan auteursrechtelijke betekenis. Suggestie is om een zin toe te voegen: Dat er door wederverkoop technisch gezien geen veranderingen optreden, betekent niet dat er dan ook auteursrechtelijk geen sprake is van één openbaarmaking. Onduidelijk is of er in de zin art. 12 lid 6 Aw sprake is van

Verwijderd: een

Verwijderd: .

één openbaarmaking door één en hetzelfde organisme. Analoge situaties die als voorbeeld kunnen dienen voor het onderhavige probleem lijken er niet te zijn. Het antwoord op bovenstaande vraag is van belang om te kunnen bezien of de wederverkoopplicht conditioneel dan wel ongeconditioneerd kan worden geëffectueerd.

Verwijderd: een

Verwijderd: een

Verwijderd: gemakkelijk
over te
zetten zijn naar

Dit leidt tot de volgende doelstelling van het voorgestelde onderzoek: het - voor zover mogelijk - in kaart brengen van het positieve recht met betrekking tot onderstaande vraagstelling.

De vraagstelling die centraal staat is: levert wederverkoop van een (deel van een) programmapakket een nieuwe openbaarmaking op?

Onderzoeksvragen

Ten einde de centrale vraagstelling te onderzoeken, is het in de eerste plaats aangewezen te inventariseren welke feiten potentieel als afzonderlijke openbaarstellingen zouden kunnen worden aangemerkt. Op basis van die feitelijke inventarisatie kan dan onderzocht worden of de onderscheiden feiten daadwerkelijk openbaarstellingen in de zin van de auteurswet opleveren. Op basis van de feitelijke situatie zoals in de inleiding beschreven kunnen drie feitencomplexen onderscheiden worden, te weten:

1. De traditionele beschikbaarstelling aan het publiek van een programmapakket door de kabelmaatschappij zonder wederverkoop.
2. De wederverkoop van een programmapakket door de kabelmaatschappij aan een alternatieve aanbieder in combinatie met het doorleiden van het signaal cq niet uitfilteren van een signaal naar

abonnees van de alternatieve aanbieder.

3. Het aanbod van de alternatieve aanbieder aan het publiek van een programmapakket in combinatie met het desgevallend gestand doen van dat aanbod.

Dat de feiten sub 1. in auteursrechtelijke zin een openbaarmaking opleveren is niet omstreden en wordt hier verder als vaststaand aangenomen. De resterende vragen worden als volgt behandeld:

•
Leveren de feiten sub 3 alleen of in combinatie met de feiten sub 2 een openbaarmaking op?

•
Leveren de feiten sub 2. en 3. een aparte openbaarmaking op ten opzichte van de feiten sub 1.?
De afzonderlijke 'openbaarmakingen'

De alternatieve aanbieder

Maakt de alternatieve aanbieder al dan niet samen met de kabelmaatschappij de in het programmapakket besloten werken openbaar? Kern van het auteursrechtelijke openbaar maken is dat 'het werk op de een of andere manier ter beschikking van een publiek wordt gesteld'.¹ Is dit wat de alternatieve aanbieder doet? De alternatieve aanbieder biedt eindgebruikers de mogelijkheid een programmapakket via hem af te nemen. Indien een eindgebruiker op zijn aanbod ingaat is de alternatieve aanbieder ervoor verantwoordelijk dat de eindgebruiker daadwerkelijk het programmapakket kan ontvangen. De alternatieve aanbieder onderhoudt de nodige contacten met de eindgebruiker en de betalingen van de eindgebruiker vinden ook plaats aan de alternatieve aanbieder. Daarmee is de alternatieve aanbieder in juridische en economische zin inderdaad degene die het programmapakket beschikbaar maakt. Alleen in technische zin leunt de alternatieve aanbieder zwaar

¹ Spoor, Verkade en Visser 2005, p.177.

Onderzoek TILT t.b.v. het Ministerie van Economische Zaken

op de kabelaar die het daadwerkelijke transport van de signalen verzorgt via welke het programmaaanbod de eindgebruiker bereikt. Dat laatste doet niet af aan het openbaarmakerschap van de alternatieve aanbieder. In de rechtspraak over het openbaar maken door het verspreiden van fysieke exemplaren is uitgemaakt dat het enkele aanbod aan een publiek om desgevraagd tot verhuur of levering over te gaan al voldoende is om van openbaar maken in de zin van de auteurswet te spreken.² Het lijkt dan ook niet vergezocht om aan te nemen dat ook een aanbod om tot immateriële openbaarmaking over te gaan ook als openbaar maken is aan te merken.

De kabelaar

Een vervolgvraag is hoe de rol van de kabelaar hierbij gedefinieerd moet worden. Is de kabelaar slechts een technisch steunverlener aan de alternatieve aanbieder of is hij mede-openbaarmaker? Beide opties worden hier nader onder de loep genomen.

Kan de kabelaar gezien worden als iemand die wel een exploitatiehandeling verrichting maar die niettemin geen openbaarmaking pleegt? Er bestaan een aantal voorbeelden van situaties waarin een actor een exploitatiehandeling verricht die echter geen openbaarmaking oplevert.

Een voorbeeld is satelliettransmissie van de signalen die een televisieprogramma coderen tussen twee grondstations. De zaak Buma/UPC betrof een dergelijke transmissie. De betreffende signalen waren dusdanig gecodeerd dat zij alleen met een professionele decoder gedecrypt konden worden. Het Hof in Amsterdam nam aan dat hier geen sprake was van een openbaarmaking omdat de signalen (anders dan de programma's die zij coderen) niet voor het publiek bestemd waren.³ In de casus die in dit onderzoek centraal staat zijn de signalen die de kabelaar doorgeeft juist wel bestemd voor het publiek. De analogie met een satelliettransmissie als hiervoor bedoeld kan de kabelaar dus niet baten.

Een andere mogelijke analogie is die van de Internet service provider. De rechtbank te Amsterdam ziet in de typische activiteiten van een internet service provider geen openbaarmaking. Zij onderbouwt dat als volgt:⁴

De rechtbank stelt vooreerst dat de activiteiten van de Service Providers waar het in deze zaak

om gaat zijn beperkt tot het doorgeven van informatie van en/of aan haar gebruikers en de

opslag van die informatie. De Service Providers selecteren de informatie niet en bewerken

haar evenmin. Zij verschaffen slechts de technische faciliteiten teneinde openbaarmaking door

anderen mogelijk te maken. Met haar president (in diens kort geding-vonnis van 12 maart

1996) is de rechtbank van oordeel dat de Service Providers onder deze omstandigheden niet

zelf openbaar maken maar slechts gelegenheid geven tot openbaarmaking. Het meest in het oogspringende verschil met de kabelaar is dat laatstgenoemde zijn eigen aanbod aan programma's geheel of gedeeltelijk beschikbaar maakt voor de alternatieve aanbieder. Daarmee is hij de facto medebepalend voor het programma-aanbod van de alternatieve aanbieder. Daarnaast verdient hij ook rechtstreeks aan de beschikbaarstelling van zijn programmapakket aan de alternatieve aanbieder. Het feit dat hij een programmapakket wederverkoopt (en niet slechts signalen doorvoert) maakt het aannemelijk de kabelaar te zien als mede-openbaarmaker naast de alternatieve aanbieder. Het feit dat de kabelaar handelt op basis van een juridische plicht kan hem in auteursrechtelijk opzicht niet baten. Kabelaars hebben bijvoorbeeld ook nooit mediarechtelijke must-carry regels in kunnen roepen tegen rechthebbenden.

Opmerking: Medep-eigen

Verwijderd: rules

De kabelaar als mede-openbaarmaker
De kabelaar geeft het signaal dat het programmapakket van de alternatieve aanbieder draagt door

aan eindgebruikers. Bovendien heeft de kabelaar de facto invloed op het programma-aanbod dat de alternatieve aanbieder aan zijn abonnees aanbiedt. De alternatieve aanbieder deelt in wezen het

Verwijderd: is

programma-aanbod van de kabelaar en kan hooguit ervoor kiezen bepaalde programma's die de

Verwijderd:

kabelaar voert niet aan te bieden. Hier staat tegenover dat de kabelaar één ding niet doet en dat is het

Verwijderd: een

alternatieve aanbod in economische zin aanbieden aan het publiek van eindgebruikers. Juist omdat er

maar één alternatieve dienst aan het publiek wordt aangeboden en beide partijen nauw verweven

Verwijderd: een

activiteiten verrichten om tot dat aanbod te komen zou ik hier maar één openbaarmaking willen

Verwijderd: een

aannemen. Dat is ook in overeenstemming met de uitputtingsregel die in geval van reguliere fysieke

verspreiding ook slechts toelaat dat het openbaarmakingsrecht één keer wordt uitgeoefend. De

Verwijderd: een

kabelaar en alternatieve aanbieder zijn dan gezamenlijk openbaarmaker.

Opmerking: Alleen de kabelaar en de aanbieder kunnen samen openbaarmaker zijn.

De kabelaar met twee petten op

2 HR 16 december 1986 NJ 1987, 613 en Pres. Rb. Utrecht 21 april 1994, IER 1995, nr. 7.

3 Hof Amsterdam 29 juni 2006, LJN: AZ1423. het Hof grijpt hierbij terug op het Lagardère-arrest van het Luxemburgse Hof van Justitie (HvJEG 14 juli 2005, zaak C-192/04).

4 Rb. Amsterdam 9 juni 1999, LJN, AA1039.

17 mei 2008 TILT - Centrum voor Recht, Technologie en Samenleving

11, 3

11, 3

Onderzoek TILT t.b.v. het Ministerie van Economische Zaken

Het resultaat van één openbaarmaking is mogelijk nog langs andere weg te bereiken, en wel door onderscheid te maken naar de verschillende rollen die de kabelaar in verband met het alternatieve aanbod vervult. Enerzijds is hij als het ware toeleverancier. Hij verkoopt een programmapakket aan de alternatieve aanbieder. Anderzijds verzorgt de kabelaar de levering van het signaal aan de abonnees van de alternatieve aanbieder. Als je die rollen strikt splitst dan zou de kabelaar wellicht helemaal geen openbaarmaker zijn. Als transporteur van signaal zou hij zich kunnen beroepen op de analogie met de ISP. Als toeleverancier belevt hij geen publiek van eindgebruikers, zodat hij zich wat dat betreft op Buma/UPC zou kunnen beroepen. Niettemin acht ik deze weg om tot één openbaarmakerschap in verband met het alternatieve aanbod te komen een stuk onzekerder. In de eerste plaats is wellicht niet heel erg overtuigend de rollen van de kabelaar te splitsen nu die juist gegeven de analoge technologie zo nauw verweven zijn. In de tweede plaats betreft de casus BUMA/UPC een geval van signaaltransport. Het is niet evident dat dat een situatie is die vergelijkbaar is met die van de kabelaar die immers een programmapakket wederverkoopt.

Verwijderd: een

Verwijderd: een

Conclusie openbaarmakerschap van de kabelaar en de alternatieve aanbieder

In wezen is er sprake van één feitelijke openbaarmaking. Daarbij verrichten zowel de kabelaar als de alternatieve aanbieder belangrijke openbaarmakingsactiviteiten. De alternatieve aanbieder is degene die de programmapakketten in juridische en economische zin aan het publiek aanbiedt. De kabelaar is degene die het programmapakket (en dus niet slechts capaciteit op de kabel) wederverkoopt aan de alternatieve aanbieder en de feitelijke beschikbaarstelling aan het publiek van eindgebruikers realiseert. Daarmee lijkt er sprake te zijn van een gezamenlijk openbaarmakerschap. Juist het feit dat er in technische zin maar één aanbod is versterkt die conclusie nog. Een en ander impliceert dat er voor het alternatieve aanbod ook slechts één licentie van de rechthebbenden benodigd is. [Deze conclusie is toch te vroeg getrokken? De volgende paragraaf gaat toch ook nog over daarvoor relevante omstandigheden?]

Verwijderd: een

Verwijderd: een

Verwijderd: een

De verhouding tussen het eigen aanbod van de kabelaar en het alternatieve aanbod

De hoorzitting die hier beantwoord moet worden is of het aanbod van de kabelaar en dat van de alternatieve aanbieder als twee afzonderlijke openbaarmakingen moeten worden gezien dan wel of het ook sprake kan zijn van een enkelvoudige openbaarmaking. Naar de eindgebruikers toe wordt het aanbod van de kabelaar zelf gepresenteerd als een ander aanbod dan dat van de alternatieve aanbieder. Dat lijkt in eerste instantie te wijzen op twee afzonderlijke openbaarmakingen. De

Verwijderd: aanbieder

Opmerking: Omgekeerd is het aanbod van de kabelaar als een openbaarmaking te beschouwen. Het is niet duidelijk hoe het aanbod van de kabelaar en dat van de alternatieve aanbieder samen te vatten zijn. Het is niet duidelijk hoe het aanbod van de kabelaar en dat van de alternatieve aanbieder samen te vatten zijn. Het is niet duidelijk hoe het aanbod van de kabelaar en dat van de alternatieve aanbieder samen te vatten zijn.

onderliggende technische werkelijkheid laat echter een ander beeld zien: hier is juist sprake van een gemeenschappelijke beschikbaarstelling van de programmapakketten. Er is technisch gezien sprake van één beschikbaarstelling met hooguit de mogelijkheid dat sommige kanalen in het alternatieve aanbod uitgefilterd worden. Juist die eenheid van technische beschikbaarstelling doet de vraag rijzen of hier niet sprake is van 'openbaarmakingen' door hetzelfde organisme, als bedoeld in art. 12 lid 6 Aw:

Als afzonderlijke openbaarmaking wordt niet beschouwd de gelijktijdige uitzending van een in

een radio-of televisieprogramma opgenomen werk door hetzelfde organisme dat dat

programma oorspronkelijk uitzendt.

Auteursrechtelijk gezien, is er sprake van slechts een openbaarmaking indien de onderliggende

'openbaarmakingen' door een en hetzelfde organisme geschieden. Dit is reden het organisme begrip

nader onder de loep te nemen. De bepaling van art. 12 lid 6 Aw vloeit voort uit art. 11bis lid 1 sub ii

Berner Conventie:

(1) Authors of literary and artistic works shall enjoy the exclusive right of authorizing:

(ii) any communication to the public by wire or by rebroadcasting of the broadcast of the work,

when this communication is made by an organization other than the original one;

Wat nu moet onder 'an organisation other than the original one' en 'hetzelfde organisme' verstaan

worden? Met betrekking tot eerstgenoemd begrip, melden Ricketson en Ginsburg in hun

gezaghebbend werk over de Berner Conventie slechts:5

The right covers all kinds of third-party secondary transmissions, whether by cable or other

form of wired communication, as well as by rebroadcasting.

Dat verduidelijkt niet veel, behalve dan misschien dat redelijk makkelijk aangenomen wordt dat er

sprake is van een ander, organismes [?]. De Nederlandse regering heeft destijds

bij de totstandkoming van het artikel dat we nu als art. 12 lid 6 Aw kennen in de Memorie van Toelichting aangegeven:6

Verwijderd: e

Verwijderd: organisatie

5 Ricketson & Ginsburg 2006a, p. 726.

6 Bijl. Hand. T.K. 1964-1965, 7877, nr. 3, p. 3.

17 mei 2008 TILT - Centrum voor Recht, Technologie en Samenleving

Onderzoek TILT t.b.v. het Ministerie van Economische Zaken

Het woord 'organisme' is gekozen teneinde duidelijk te doen uit komen dat het hier gaat om

het complex van lichamen dat hier te lande betrokken is bij het tot stand brengen van een

uitzending.

Dat lijkt te duiden op een wat ruimer organisme-begrip: er kan kennelijk ook een complex van lichamen onder vallen. De reden van de regering om voor een ruim organisme begrip te kiezen was allicht dat men wilde voorkomen dat kijkers naast de in het destijdse kijk-en luistergeld begrepen auteursrechtvergoeding voor de primaire uitzending 'nog eens' zouden moeten betalen voor de ontvangst via een centrale of gemeenschappelijke antenne-inrichting (hierna: CAI resp. GAI). In de parlementaire geschiedenis en ook daarbuiten heeft zich enige discussie over het organisme begrip ontsponnen. Uiteindelijk bleek dat onder complex van lichamen slechts het samenstel van omroepvereniging, NOS, PTT en Nozema (exploitant van de zender) te begrijpen was. De kabelnetwerken (zoals GAI en CAI) vielen er buiten en behoeven aparte toestemming van de rechthebbende voor de doorgifte van de programma's waarin beschermde werken zijn opgenomen.

Het belangrijkste argument lijkt geweest te zijn dat een ruimere uitleg van organisme niet conform de Berner Conventie zou zijn geweest en aldus aanleiding had kunnen geven tot verschillende behandeling van Nederlandse en buitenlandse rechthebbenden; laatstgenoemden zouden zich immers op de Berner Conventie hebben kunnen beroepen, een mogelijkheid die voor Nederlandse rechthebbenden niet open staat.

Het begrip uitzenden

Behalve het begrip organisme bevat de bepaling nog een begrip dat nader onderzoek vergt, ~~het~~ ~~woord uitzending~~ ~~het~~ ~~woord uitzendt~~ in art. 12 lid 5 Aw lijkt te duiden op

een ether- of satellietuitzending (waarom, want hieronder betoog je (taalkundig) het tegendeel?). Als die uitleg van uitzending aangenomen zou worden zou het complex van

kabelaar en alternatieve aanbieder niet als een organisme aangemerkt kunnen worden. Maar is datgene

wat de kabelaar doet wellicht wel een uitzending? Art. 12 lid 1 sub 5 Aw lijkt aan een ruime ook bedrade

communicatie omvattende interpretatie niet in de weg te staan. Het omschrijft één van de wijzen

waarop een auteursrechtelijke openbaarmaking kan plaatsvinden als volgt:

het uitzenden van een in een radio-of televisieprogramma opgenomen werk door middel van

een satelliet of een andere zender of een omroepnetwerk als bedoeld in artikel 1, onderdeel g, .

Opmerking: Omroepvereniging

Opmerking: Zaken die kabelnetwerken betreffen

Verwijderd: 1

Verwijderd: een

van de Mediawet.8

Taalkundig lijkt de zin te suggereren dat uitzenden ook via een omroepnetwerk kan plaatsvinden. De

vraag is echter of deze interpretatie Berner toetsing kan doorstaan. De term 'broadcast' wordt niet

gedefinieerd in de Berner Conventie, maar Ricketson en Ginsburg nemen aan dat 'broadcast' beperkt

is tot draadloze transmissie.⁹ Deze aanname wordt versterkt door definities van 'broadcast' in art. 3(f)

van het Verdrag van Rome over naburige rechten ('transmission by wireless means for public

reception of sounds or images and sounds') en in art. 2(f) WIPO Performances and Phonograms

Treaty (WPPT) : [welk van de twee artikelen citeer je hier, of zijn ze identiek? In dat laatste geval graag toevoegen: "die beide luiden:"].

Met opmaak: Nederlands (standaard)

Met opmaak: Nederlands (standaard)

(f) "broadcasting" means the transmission by wireless means for public reception of sounds or

of images and sounds or of the representations thereof; such transmission by satellite is also

"broadcasting"; transmission of encrypted signals is "broadcasting" where the means for

decrypting are provided to the public by the broadcasting organization or with its consent;

De vraag is wat de implicaties zijn als aangenomen wordt dat het Berner begrip broadcast beperkt is

tot draadloze communicatie. Gegeven het feit dat art. 11bis BC een artikel is dat exclusieve rechten

'toekent' zou het op zich geen kwaad kunnen indien een nationale auteurswet daar boven uitgaat en

ruimere rechten schept. De minimumrechten die de Berner Conventie beoogt te garanderen komen

daarmee niet onder druk. [Maar toch wel de definitie van art. 2f WPPT en art. 3f Verdrag van Rome? En dat zijn geen minimum-verdragen met een artikel dat

vergelijkbaar is met art. 19 BC. We hebben het hier toch over een definitie in een verdrag en die kun je toch niet opeens ruimer gaan uitleggen? Je gaat

hieronder alleen in op de implicaties van de BC, terwijl je de tekst van WPPT en Rome hebt gegeven.] In die zin zou het Nederlandse begrip uitzenden ruimer

kunnen worden opgevat [niet dus volgens WPPT en Rome].

Niettemin blijft enige twijfel bestaan omdat hier art. 12 lid 6 Aw (voor de een-organisatie-situatie)

Verwijderd: j

Verwijderd: ten

wordt benut om de rechten te beperken [dit lijkt mij reden genoeg voor wel meer dan "enige twijfel": volgens jouw visie op de BC mogen we toch alleen ruimer beschermen dan in de BC aangegeven?].

Toepasselijkheid van art. 12 lid 6 Aw

Het effect van art. 12 lid 6 Aw is dat in daar omschreven omstandigheden twee openbaarstellingen [welke?]

door wetschuiding samenklappen tot één openbaarmaking [dit kan ik niet volgen: wat klappt samen tot wat? Uit de vorige paragraaf wordt mij niet duidelijk wat hier is bedoeld.]. Zou dat ook in de wederverkoopcasus het

geval kunnen zijn?

Hiervoor is het volgende gebleken. De openbaarstellingen die mogelijk samenklappen zijn het eigen

aanbod van de kabelaar enerzijds en het aanbod van een alternatieve aanbieder anderzijds.

7 Voor een uitgebreide beschrijving, zie Mom 1990, p. 25-34.

8 Art. 1 sub g Mediawet luidt: omroepnetwerk: elektronisch communicatienetwerk als bedoeld in artikel 1.1, onderdeel e, van de Telecommunicatiewet, dat wordt gebruikt om, hoofdzakelijk met gebruik van kabels, programma's te verspreiden;
9 Ricketson & Ginsburg 2006a, p. 732.

17 mei 2008 TILT - Centrum voor Recht, Technologie en Samenleving

Onderzoek TILT t.b.v. het Ministerie van Economische Zaken

Laatstgenoemd aanbod kan gekwalificeerd worden als een gezamenlijke openbaarmaking van de kabelaar en de alternatieve aanbieder. Over het begrip organisme is weinig bekend, maar een complex van omroep en kabelaar valt daar niet onder. De primaire openbaarmaker verzorgt een uitzending en een eventueel daarin besloten liggende eis van draadloosheid zou problematisch zijn als de kabelaar als primaire openbaarmaker wordt aangemerkt.

Om een antwoord te formuleren op de vraag of de wederverkoop casus onder art. 12 lid 6 Aw te brengen is zal ik drie aspecten uitlichten: een feitelijk/technisch perspectief, een economisch perspectief en een auteursrechtelijk perspectief.

Technisch perspectief

In technisch perspectief, is er maar een actor die de diensten thuisbezorgt, en dat is de kabelaar. Hij is degene die het analoge signaal op het kabelnetwerk zet. Omdat er sprake is van een analoog signaal vindt eventuele differentiatie aan de ontvangstkant plaats, bijvoorbeeld met decoders. Iedere alternatieve aanbieder zal zijn eigen decoders aan zijn abonnees verstrekken. Maar ook hier zal de kabelaar als spin in het web een coördinerende rol hebben, omdat hij degene is die over de versieuteling van het signaal gaat.

Economisch perspectief

Het opleggen van een verplichting tot wederverkoop gebeurt met het doel concurrentie op de analoge kabel mogelijk te maken. Daarin ligt eigenlijk al besloten dat er economisch gezien sprake is van een afzonderlijk aanbod van de kabelaar en de alternatieve aanbieder. In economische zin is er dan niet een actor die auteursrechtelijk relevante diensten aanbiedt, maar er zijn twee of meer met elkaar concurrerende aanbieders. De gebruikelijke gang van zaken is dat iedere aanbieder afzonderlijk verantwoordelijk is om de rechten te regelen. Wellicht dat gezegd zou kunnen worden dat de aanbieders geen nieuw publiek bedienen. De kabelaar en de nieuwe alternatieve aanbieders vissen in dezelfde vijver. Omdat het in wezen om 'hetzelfde' publiek gaat zou het onpraktisch zijn als alle aanbieders ieder afzonderlijk met rechthebbenden om tafel zouden moeten gaan zitten. Vanuit het perspectief van de kabelaars en alternatieve aanbieders zou dat zelfs ongewenst zijn, omdat te verwachten is dat vele kleine partijen die ieder afzonderlijk met rechthebbenden gaan onderhandelen minder sterk staan dan een of een beperkt aantal grote kabelaars. Het argument van 'geen nieuw publiek' is door de Hoge Raad echter nooit geaccepteerd (veelal met een beroep op de Berner Conventie). Bij de totstandkoming van art. 11 bis EC is

gedebatteerd over de vraag of het 'nieuw publiek' criterium in het artikel opgenomen zou kunnen worden. Uiteindelijk is daarvan afgezien omdat het in de praktijk te moeilijk bepalen is of er sprake is van een nieuw publiek.¹⁰ Wat bovendien nog bedacht dient te worden is dat het - met geen nieuw publiek geassocieerde - dubbel betalen argument¹¹ hier niet opgaat: een abonnee neemt diensten af van of de kabelaar, of van de alternatieve aanbieder, maar niet van beide tegelijkertijd.

Auteursrechtelijk perspectief

Voor de beantwoording van de vraag of er sprake is van een organisme kan men ook kijken naar wie auteursrechtelijk als openbaarmakers gelden. Als dit dezelfde partijen zijn, ligt aanneming van een organisme voor de hand. Zoals we hiervoor hebben gezien, geldt de kabelaar als openbaarmaker van zijn eigen aanbod en als mede openbaarmaker van het aanbod van de alternatieve aanbieder. Het auteursrechtelijk perspectief biedt wel enige grond aan het aannemen van een organisme. Al blijft twijfel op zijn plaats de kabelaar alleen is een ander dan de kabelaar en alternatieve aanbieder gezamenlijk. [deze zin loopt niet en ik weet ook niet wat bedoeld is]

Conclusie [Ik zou hier graag nog eens alle onderdelen van art. 12 lid 6 en alle argumenten en perspectieven willen samenvatten met per onderdeel de conclusie erbij. De conclusie komt nu met nieuwe elementen (de gebruiksintensiteit) die niet uit het voorafgaande volgen.]

Is het aanbod van de kabelaar en dat van de alternatieve aanbieder te zien als afkomstig van een organisme? Het technisch en auteursrechtelijk perspectief geven wel enig grond om aan te nemen dat er sprake is van een organisme. Toch is de nodige twijfel op zijn plaats. Concurrerende aanbieders als een organisme zien blijft merkwaardig. De vraag is of het ook nodig is. Het toelaten van concurrentie op de analoge kabel, maakt de betreffende diensten waarschijnlijk aantrekkelijker voor consumenten. Dat kan aanleiding geven tot een grotere gebruiksintensiteit van de aldus verspreide TV-programma's.

¹⁰ Ricketson & Ginsburg 2006a, p.725-726.

¹¹ Visser 1997, p.139-140.

Onderzoek TILT t.b.v. het Ministerie van Economische Zaken

Zelfs als je op grond van art. 12 lid 6 Aw zou aannemen dat er maar een openbaarmaking door een organisme is, dan is dat toch een andere openbaarmaking dan die van de kabelaar alleen (in de situatie voorafgaand aan de introductie van concurrentie). Dat zou dan toch sowieso aanleiding moeten zijn de licentie te heronderhandelen met de rechthebbenden.

De verantwoordelijkheid om voor een licentie te zorgen ligt dus bij de alternatieve aanbieder en de kabelaar gezamenlijk. Dat hangt het ervan af hoe de verplichting tot het wederverkoopen van programmapakketten vormgegeven wordt. Indien dit een blanco plicht wordt om wie zich maar als alternatieve aanbieder aandient te bedienen dan zal de plicht geclausuleerd moeten worden. Indien er sprake is van het opleggen van een concrete plicht nadat zich een alternatieve aanbieder heeft aangediend, dan zal het wellicht aan de alternatieve aanbieder opgedragen kunnen worden om voorafgaand aan het opleggen van een plicht aan de kabelaar te zorgen voor de nodige licenties. Aan de

kabelaar kan in beginsel een verplichting om een alternatieve aanbieder toe te laten opgelegd worden zonder voorwaarde dat hij ter zake voor de benodigde licenties moet zorgen. Niettemin kan het wel praktisch zijn dat er terzake van de licentiering enige coördinatie en samenwerking tussen de kabelaar en de alternatieve aanbieders plaatsvindt. Dat kan bijvoorbeeld gerealiseerd worden door gezamenlijk op te treden bij (her)onderhandeling van licenties.

Verwijderd: een

Literatuurlijst

Hins 1991

A.W. Hins, Ontvangstvrijheid en buitenlandse omroep (dissertatie UvA), Deventer: Kluwer 1991.
Mom 1990

G.J.H.M. Mom, Kabeltelevisie en auteursrecht. De auteursrechtelijke problemen rond kabeltelevisie (dissertatie UvA), Lelystad: Koninklijke Vermande 1990.

Ricketson & Ginsburg 2006-I

Verwijderd: a

S. Ricketson and J.C. Ginsburg, International Copyright and Neighbouring Rights. The Berne Convention and Beyond, Oxford University Press 2006, Volume I.

Ricketson & Ginsburg 2006-II

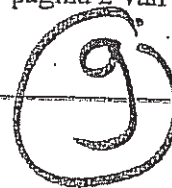
Verwijderd: b

S. Ricketson and J.C. Ginsburg, International Copyright and Neighbouring Rights. The Berne Convention and Beyond, Oxford University Press 2006, Volume II.
Spoor, Verkade en Visser 2005

J.H. Spoor, D.W.F Verkade en D.J.G Visser, Auteursrecht, Serie Recht & Praktijk nr. 42, Deventer: Kluwer 2005.

Visser 1997

D.J.G. Visser, Auteursrecht op toegang, De exploitatierechten van de auteur in het tijdperk van digitale informatie en netwerkkommunicatie (dissertatie Leiden), Den Haag: VUGA 1997.
17 mei 2008 TILT - Centrum voor Recht, Technologie en Samenleving

Van: M.H.M. Schellekens [mailto:M.H.M.Schellekens@uvt.nl]

Verzonden: vrijdag 30 mei 2008 11:07

Aan: [REDACTED]

Onderwerp: RE: opmerkingen onderzoek

Beste [REDACTED]

Ik heb het document bijgewerkt naar aanleiding van jullie commentaar. Zie attachment. De belangrijkste verschillen met de eerdere versie zitten in de paragraaf over het begrip uitzending, de paragraaf over het economisch perspectief (rechthebbendenperspectief meegenomen) en de conclusie (gebruiksintensiteit niet meer genoemd).

Ik ben benieuwd naar het commentaar van [REDACTED] Quaedvlieg (ik neem aan dat je dat tzt ook aan mij doorstuurt?)

met vriendelijke groet,

Maurice.

Dit bericht kan informatie bevatten die niet voor u is bestemd. Indien u niet de geadresseerde bent of dit bericht abusievelijk aan u is toegezonden, wordt u verzocht dat aan de afzender te melden en het bericht te verwijderen. De Staat aanvaardt geen aansprakelijkheid voor schade, van welke aard ook, die verband houdt met risico's verbonden aan het elektronisch verzenden van berichten. This message may contain information that is not intended for you. If you are not the addressee or if this message was sent to you by mistake, you are requested to inform the sender and delete the message. The State accepts no liability for damage of any kind resulting from the risks inherent in the electronic transmission of messages.

[REDACTED]

Van: [REDACTED]
Verzonden: dinsdag 10 juni 2008 11:24
Aan: [REDACTED]
CC: [REDACTED]
Onderwerp: Fw: second opinion wederverkoop

----- Oorspronkelijk bericht -----
Van: Quaedvlieg, Antoon <Antoon.Quaedvlieg@kmvs.nl>
Aan: [REDACTED]
Cc: [REDACTED]
Verzonden: Mon Jun 02 14:52:15 2008
Onderwerp: RE: second opinion wederverkoop

12

Geachte [REDACTED],

Dank voor de toezending! Wij spraken af dat ik het rapport bestudeer. Als er reden is tot opmerkingen breng ik maximaal Euro 4600,- in rekening; zijn er nog verderstrekkende problemen, dan overleg ik met u of u verder advies op prijs stelt.

Met vriendelijke groet,

Antoon Quaedvlieg

Van: [REDACTED] [mailto:[REDACTED]]
Verzonden: maandag 2 juni 2008 14:13
Aan: Quaedvlieg, Antoon
Onderwerp: FW: second opinion wederverkoop
Urgentie: Hoog

11

Zoals net telefonisch besproken.

mvg

[REDACTED]

Van: [REDACTED]
Verzonden: maandag 2 juni 2008 10:17
Aan: 'A.Quaedvlieg@jur.ru.nl'
CC: [REDACTED]
Onderwerp: 'second opinion wederverkoop
Urgentie: Hoog

10

Geachte heer Quaedvlieg,

U heeft inmiddel contact gehad met mijn collega [REDACTED]. Dank ook mijnerzijds voor uw toezegging voor ons een second opinion uit te voeren / als referent op te treden voor het wederverkoop-onderzoek. Afgelopen vrijdag heeft Maurice Schellekens

n.a.v. ons commentaar een herziene versie toegestuurd. Ik stuur die bij deze door.

Tegelijk wil ik u vragen om aan te geven wanneer u uw opinie af kan ronden. Het zou vanwege onze planning zeer wenselijk zijn wanneer dat op korte termijn kan. Idealiter ontvangen wij een conceptreactie a.s. woensdagochtend. Zou u zo vriendelijk willen zijn om uw reactie naar ons beiden te sturen.

Met vriendelijke groet,

[REDACTED]

[REDACTED]

Ministerie van Economische Zaken

Directoraat-Generaal voor Energie en Telecom

Directie ICT & Toepassingen

tel.: 070 - 379. [REDACTED]

fax: 070 - 379.82.70

email: [REDACTED]

[REDACTED]

Van: A.Quaedvlieg [A.Quaedvlieg@jur.ru.nl]
Verzonden: donderdag 5 juni 2008 16:55
Aan: [REDACTED]
CC: [REDACTED]
Onderwerp: RE: second opinion wederverkoop
Bijlagen: Second Opinion Wederverkoop Kabelrechten3.doc

Geachte [REDACTED]

Het verzochte advies had meer voeten in de aarde dan aanvankelijk aangenomen. Bij deze zend ik het u met enige vertraging toe.

Ik heb getracht ook aandacht te besteden aan mogelijke alternatieven. Dit is slechts aanduidingsgewijs gedaan. Voor verder advies zou iets meer inzicht nodig zijn in wat het Ministerie precies voor ogen staat.

Met vriendelijke groet,
Antoon Quaadvlieg